

Ellen G. White

**TEE
KRISTUSE
JUURDE**

Tee Kristuse Juurde

I Jumal armastab inimest

(9) Nii loodus kui ilmutus tunnistavad Jumala suurest armastusest. Meie taevane Isa on elu, tarkuse ja rõõmu allikas. Vaadeldge looduse ülevust ning ilu. Mõelge, kui imeliselt on kõik kohandatud teenima mitte ainult inimese, vaid kõige elava vajadusi ja õnne. Päikesepaiste ja vihm, mis rõõmustavad ning värskendavad maad ja merd, mägesid ja tasandikke, jutustavad meile Looja armastusest. Jumal rahuldab kogu loodu igapäevased vajadused. Imepäraselt väljendub see psalmisti sõnades:

"Kõikide silmad ootavad sind ja sina annad neile nende roa omal ajal; sina avad oma käe ja täidad kõik, mis elab, hea meelega."¹

Jumal lõi inimese täiuslikult pühaks ja õnnelikuks; Looja kätest tulnud kaunil maal ei tundud languse hävitavat hingust ega needuse varje. Jumala käsust – armastuse käsust – üleastumine tõi endaga kaasa viletsuse ja surma. Ent isegi patust tulenevate kannatuste keskel ilmneb Jumala armastus. On kirjutatud, et maa neeti inimese üleastumise pärast.² Kibuvitsad ja ohakad – raskused ja kannatused, mis toovad ellu muret ja vaeva – määrati inimese heaks kui osa sellest kasvatuses, mis Jumala plaani kohaselt oli vältimatu, et tõsta ta kõrgemale patust tulenevast laostumisest ja alandusest. Kuigi maailm on langenud, leiame kõikjal valitseva kurbuse ja viletsuse kõrval ka lootuse ja troosti sõnumeid. Isegi ohakad ja kibuvitsad on õitega kaetud.

(10) "Jumal on armastus" – nii on kirjutatud igale puhkevale pungale, igale tärkavale rohuliblele. Kaunid linnud, kes täidavad õhu imelise lauluhelinaga, õrnade värvivarjunditega healõhnalised lilled oma täiuslikkuses, metsade majesteetlikud hiigelpuud oma võimsa lehestikuga – kõik see tunnistab Jumala õrnast, isalikust hoolest ja

tema soovist teha oma lapsed õnnelikuks.

Jumala Sõna ilmutab tema iseloomu. Ta on ise väljendanud oma lõputut armastust ja halastust. Kui Mooses palus: "Näita siis mulle oma auhiilgust," vastas Issand: "Ma lasen sinu eest mööduda kogu oma ilu!"³ See on tema auhiilgus. Issand möödus Moosesest ja kuulutas: "Issand, Issand on halastaja ja armuline Jumal, pika meelega ja rikas heldusest ning tõeest, kes säilitab heldust tuhandeile, annab andeks ülekohtu ja üleastumised ning patu."⁴ Ta on "pika meelega ja rikas heldusest," sest ta "osutab armu".⁵

Jumal on köitnud meie südame enda külge paljude tõendite abil nii taevas kui maa peal. Ta püüab ennast meile ilmutada nii looduse kui ka kõige sügavamate ja õrnemate maapealsete sidemete kaudu, mida inimsüda eales võib tunda. Kuid need esitavad tema armastust siiski puudulikult. Kõigist antud tõendeist hoolimata suutis headuse vaenlane inimeste meeli sedavõrd pimestada, et nad tundsid Jumala ees hirmu, pidasid teda karmiks ja halastamatuks. Saatana abiga tekkis inimestes kujutelm Jumalast, kelle peamiseks omaduseks on range õiglusenõudmine, kes on vali kohtunik, karm ja nõudlik võlausaldaja. Ta kujutas Loojat olendina, kes jälgib inimesi valvsate silmadega, märkamaks nende vigu ja eksimusi, et nende üle siis kohtuotsus langetada. Ning just selle tumeda varju kõrvaldamiseks ja maailmale Jumala piiritu armastuse avaldamiseks tuligi Jeesus inimeste keskele.

(11) Jumala Poeg tuli taevast, et ilmutada Isa. "Keegi ei ole Jumalat iialgi näinud. Ainusündinud Poeg, kes on Isa rinna najal, tema on meile teate toonud."⁶ "Ükski ei tunne Isa kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg seda iganes tahab ilmutada."⁷ Kui üks jünger küsis: "Issand, näita meile Isa," vastas Jeesus: "Nii kaua aega olen ma teie juures ja sa ei ole mind veel ära tundnud, Filippus? Kes on näinud mind, see on näinud Isa. Kuidas sa siis ütled: näita meile Isa?"⁸

Kirjeldades oma maapealset tööd, ütles Jeesus: "Issand... on mind läkitanud kuulutama vaestele rõõmusõnumit, kuulutama vangidele vabakslaskmist ja pimedatele nägemist, laskma vabadusse rõhutuid."⁹ See oli tema töö. Ta tuli head tegema, tuli tervendama kõiki, keda Saatan rõhus. Oli terveid külasid, kus ühestki majast ei

kostunud enam haigete oigeid, sest Jeesus oli seal käinud ja haiged terveks teinud. Tema töö tunnistas jumalikust salvimisest. Armastus, halastus ja kaastunne avaldusid igas tema teos; ta süda pöördus õrna osavõtlikkusega inimlaste poole. Ta võttis enda peale inimolemuse, et küündida inimeste vajadusteni. Ka kõige vaesem ja madalam ei kartnud temale läheneda. Õnnistegija kütkestas isegi väikeseid lapsi, kes armastasid ta põlvedele ronida ning üksisilmi vaadata tema mõtlikusse, armastust peegeldavasse näkku.

(12) Jeesus ei hoidunud ütlema, ent lausus seda alati armastuses. Rahvaga suhtlemisel avaldus tema sügav peenetundelisus ning lahke tähelepanelikkus. Iialgi ei öelnud ta vajaduseta ainsatki karmi sõna, kunagi ei valmistanud ta õrnale hingele tarbetut valu. Jeesus ei pahandanud inimestega nende nõrkuste pärast, rääkis aga tõe alati armastuses. Ta häbimärgistas silmakirjalikkust, uskmatust ja ülekohut; kuid lausus isegi oma teravamad noomitused, pisarad hääles. Õnnistegija nuttis Jeruusalemma, armastatud linna pärast, mis keeldus vastu võtmast teda – Teed, Tõe ja Elu. Nad hülgasid tema, oma Päästja, aga tema suhtus neisse kaastundliku õrnusega. Terve ta elu oli täis enesesalgamist ja tähelepanelikku hoolitsust teiste eest. Jeesuse silmis oli iga inimene väärtuslik. Kuigi ta säilitas alati jumaliku väärikuse, ei takistanud see õrna hoolitsusega iga Jumala perekonnaliikme poole alla kummardumast. Igas inimlapses nägi ta langenud hinge, kelle päästmine oli tema elu eesmärk.

Selline on Kristuse iseloom, mis avaldus tema elus. See on Jumala iseloom. Isa südamest tulvavad inimlastele Kristuses avalikuks saanud jumaliku kaastunde vood. Jeesus, õrn ja kaastundlik Päästja, oli Jumal, "avalikuks saanud lihas".¹⁰

(13) Jeesus elas, kannatas ja suri selleks, et meid lunastada. Ta sai "valude meheks"¹¹, et meie saaksime igavese rõõmu osaliseks. Jumal lubas tulla oma armastatud Pojal, täis armu ja tõe, kirjeldamatu hiilguse maalt patu hävitava mõju all kannatavale maale, mida tumestab surma ja needuse vari. Isa lubas tal lahkuda oma armastuse rüpest, inglite jumaldavast austusest, et kannatada alandamist, solvamist, häbistamist, vihkamist ja surma. "Karistus oli

tema peal, et meil oleks rahu ja tema vermete läbi on meile tervis tulnud."¹² Vaatle teda kõrbes, Ketsemanis, ristil! Veatu Jumala Poeg võttis enda peale patukoorma. Tema, kes oli üks Jumalaga, tundis oma hinges hirmsat lahutust, mida põhjustab patt Jumala ja inimese vahel. See surus üle tema huulte valukarje: "Mu Jumal, mu Jumal, miks sa mu maha jätsid?"¹³ Patukoorem, selle õudse koletislikkuse tajumine, mõtte kuristikust, mis lahutab inimhinge Jumalast, murdis Jumala Poja südame.

Seda suurt ohvrit ei toodud eesmärgiga äratada Isa südames armastust inimeste vastu, mitte selleks, et panna teda tahtma inimest päästa. Ei, ei! "Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud."¹⁴ Isa armastab meid, aga mitte suure lunahinna tõttu, vastupidi, ta valmistab lepituse sellepärast, et ta meid armastab. Kristus oli vahendaja, kelle kaudu ta valas välja oma piiritu armastuse langenud maailmale. "See oli Jumal, kes Kristuses lepitab maailma enesega."¹⁵ Jumal kannatas koos oma Pojaga. Ketsemani ahastuses ja Kolgata surmas maksis lõputu Armastus meie lunahinna.

(14) Jeesus ütles: "Isa armastab mind seepärast, et ma annan oma elu, et seda jälle tagasi võtta."¹⁶ See tähendab: "Minu Isa on teid nii armastanud, et ta isegi armastab mind veelgi enam sellepärast, et ma annan oma elu teie lunastamiseks. Kuna ma olen saanud teie asemikuks ja käemeheks, loobudes oma elust, võttes enda peale teie ülekohtu ja võlad, olen saanud oma Isale veelgi kallimaks. Minu ohvri tõttu võib Jumal olla õiglane ja siiski õigeks mõista ka selle, kes minusse usub."

Mitte keegi peale Jumala Poja ei saanud teostada meie lunastamist. Ainult tema, kes oli Isa rinna najal, võis teda ilmutada. Ainult tema, kes tundis Jumala armastuse kõrgust ja sügavust, võis seda avaldada. Isa armastust kaotatud inimkonna suhtes ei saanud väljendada miski vähesem kui lõpmatu ohver, mille Kristus tõi langenud inimese eest.

"Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud." Isa ei andnud teda mitte ainult selleks, et ta elaks inimeste hulgas, vaid selleks, et ta kannaks nende patud ja

sureks nende eest. Jumal kinkis oma Poja langenud inimkonnale. Kristus pidi ennast samastama inimesega, arvestama tema huvide ja vajadustega. Tema, kes oli üks Jumalaga, ühendas end inimlastega sidemetega, mis ei katke iialgi. "Jeesus ei häbenegi neid hüüda vendadeks."¹⁷ Ta on meie Ohver, Eestkostja, Vend, kes kannab inimkuju Isa trooni ees ja on üks lunastatud inimsooga läbi igaviku – Inimese Poeg. Ja seda selleks, et inimene saaks patu laostavast mõjust ja hävingust kõrgemale tõstetud, et ta võiks peegeldada Jumala armastust ja osa saada pühaduse rõõmust.

(15) Meie lunahind, taevase Isa mõõtmatu ohver, tema Poja surmaandmine meie eest peaks andma üleva käsitluse sellest, kelleks me Kristuse kaudu võime saada. Kui inspireeritud apostel Johannes vaatles Isa armastuse kõrgust, laiust ja sügavust hukkuva inimsoo suhtes, täitis teda imetus ja püha aukartus; ja, suutmata leida sobivat väljendit selle armastuse suuruse ja õrnuse kohta, kutsus ta maailma üles seda vaatama. "Vaadake, kui suure armastuse Isa on meile andnud: meid hüütakse Jumala lasteks."¹⁸ Millise väärtuse annab see inimesele! Patustamise tagajärjel saavad inimlapses Saatana alamateks. Usu läbi Kristuse lepitusohvrises võivad aga Aadama lapsed saada Jumala lasteks. Endale inimolemuse võtmisega ülendab Kristus inimsoo. Langenud inimene on asetatud kohale, kus ta ühenduses Kristusega võib tõepoolest saada vääriliseks tiitlile Jumala laps.

Teist sellist armastust ei ole! Taevase Kuninga lapsed! Milline ülev töotus! Teema kõige sügavamaks mõtiskluseks! Jumala võrratu armastus maailma vastu, kes teda ei armastanud! Sellel mõttel on hinge pehmendav jõud ning see suunab meeled Jumala tahte alla. Mida enam uurime jumalikku iseloomu risti valguses, seda enam näeme halastust, õrnust ja andestust, mis on õiglusega läbi põimitud, ja seda selgemini märkame loendamatuid tõendeid mõõtmatus armastusest ja õrnast kaastundest, mis ületab isegi ema igatseva kaastunde oma isemeelse lapse suhtes.

Patune vajab Kristust

(17) Algselt oli inimene varustatud suursuguste võimete ja tasakaaluka meelega. Ta oli oma olemuses täiuslik ja kooskõlas Jumalaga. Ta mõtted olid puhtad ja eesmärgid pühad. Ent sõnakuulmatus rikkus võimed ning omakasupüüdlikkus astus armastuse asemele. Patustamine nõrgestas inimese olemust nii, et tal oli võimatu kurjuse väele oma jõuga vastu seista. Saatan oli ta vangistanud ja see oleks olnud lõplik, kui Jumal ise poleks erilisel viisil vahele astunud. Kiusaja eesmärk oli inimese loomisel kavandatud jumalik plaan nurja ajada ja täita maailm häda ning hävinguga. Seejärel tahtis ta osutada kurjusele kui Jumala töö ebaõnnestunud tulemusele inimese loomisel.

Kui inimene oli veel patuta, suhtles ta rõõmsalt temaga, "kelles peituvad kõik tarkuse ja tunnetuse aarded".¹⁹ Pärast patustamist ei leidnud ta aga pühaduses rõõmu ning püüdis end peita Jumala palge eest. Samasugune on uuendamata südame seisukord ka praegu: ta ei ole Jumalaga kooskõlas ega leia temaga suhtlemisest rõõmu. Patune ei saa olla Jumala läheduses õnnelik, pühade seltskonnast põrkuks ta tagasi. Ning kui teda ka lubatakse taevasse, ei tunneks ta seal rõõmu. Omakasupüüdmatu armastuse vaim, mis valitseb seal, kus iga süda vastab lõputule Armastusele, ei leiaks tema südames mingit vastukaja. Tema mõtted, huvid ja motiivid oleksid sealsete patuta elanike jaoks võõrad. Ta tekitaks taeva harmoonias lahkeli. Taevas muutuks talle piinapaigaks: ta igatseks end varjata tema eest, kes on Valgus ja kogu rõõmu keskpunkt. See, mis patused taevast välja jätab, ei ole Jumala meelevaldne otsus. Nende endi kõlbmatus kõrvaldab nad sellest ühiskonnast. Jumala au oleks neile hävitav tuli. Nad eelistaksid hukatust, et varju leida tema palge eest, kes suri nende lunastamiseks.

(18) Keegi meist pole võimeline oma jõuga väljuma patumülkast, kuhu oleme vajunud. Meie süda on kuri ja me ei suuda seda muuta. "Kes võib roojasest teha puhta? Mitte keegi!"²⁰ "Lihalik mõtteviis on vaen Jumala vastu, sest ta ei alistu Jumala Seadusele ega suudagi

seda."²¹ Haridus, kultuur, tahte harjutamine, inimlikud jõupingutused – kõigel sellel on oma koht, kuid siin on nad jõuetud. Need võivad anda käitumisele välise lihvi, kuid ei suuda muuta südant, need ei suuda puhastada elu lähteid. Enne kui patune inimene võidakse muuta pühaks, peab tegevusse astuma sisemine jõud, uus elu ülevalt. See jõud on Kristus. Ainult tema arm võib elustada hinge surnud võimed ja tõmmata ta Jumala juurde, pühadusse.

Päästja ütles: "Kes ei sünni ülalt," see tähendab, kui ta ei saa uut südant, uusi soove, eesmärke ja motiive, mis juhiksid teda uuele elule, "ei või näha Jumala riiki."²² Arvamus, et on vaja vaid välja arendada see hea, mis on inimeses loomu poolest, on saatuslik pettus. "Aga maine inimene ei võta vastu midagi, mis on Jumala Vaimust, sest see on temale narrus ja ta ei suuda seda tunnetada, sest seda tuleb mõista vaimsalt."²³ "Ära imesta, et ma sulle ütlen: te peate sündima ülalt."²⁴ Kristuse kohta on kirjutatud: "Temas oli elu ja elu oli inimeste valgus."²⁵ "Taeva all ei ole antud inimestele ühtegi teist nime, kelle läbi meid päästetaks."²⁶

(19) Ei ole küllaldane, kui tajume Jumala armastavat heasüdamlikkust, näeme tema heatahtlikkust ja isalikku õrnust. Ei ole piisav, kui märkame tema käsus tarkust ja õiglust ning mõistame, et see on rajatud igavese armastuse printsiibile. Apostel Paulus mõistis kõike seda, kui ta väljendas: "Ma möönan, et Seadus on hea."²⁷ "Nõnda on siis Seadus püha ning käsk on püha, õige ja hea."²⁸ Kuid ta lisas oma hingeahastuses ja meeleheites: "Mina [olen] aga lihalik, müüdnud patu alla."²⁹ Ta igatses puhtust ja õiglust, milleni jõudmiseks ta iseenesest oli jõuetu, ja hüüatas: "Oh mind õnnetut inimest! Kes ostab mu lahti sellest surma ihust?"³⁰ Samasugune hüüe on kerkinud paljudest rõhutud südameist kõikides maades ja kõikidel aegadel. Kõigi jaoks on aga üks vastus: "Vaata, see on Jumala Tall, kes kannab ära maailma patu."³¹

Jumala Vaim on soovinud seda tõde mitmesuguste näidete varal illustreerida ja selgeks teha inimestele, kes soovivad saada süükoormast vabaks. Kui Jaakob pärast patustamist – Eesavi petmist – isakodust põgenes, rõhus teda süütunne. Üksildase ja põlatuna,

lahutatuna kõigest, mis elus kallis olnud, rõhus ta hinge eriti üks mõte – hirm, et patt on ta Jumalast lahutanud, et taevast on ta maha jätnud. Oma kurbuses heitis ta palja maa peale puhkama, ümberringi vaid üksildased mäekünkad ja pea kohal selge, särav tähistaevas. Magades tajus ta kummalist valgust: ennäe, tasandikult, millel ta lamas, näis tohutu, varjutaoline redel ulatuvat taeva väravateni, Jumala inglid liikusid mööda seda üles ja alla, ülevalt hiilgusest kostuv jumalik hääl kuulutas lohutuse ja lootuse sõnumit. Nii sai Jaakob teada, kes võis tema vajadust ja hinge igatsust rahuldada – Lunastaja. Rõõmu ja tänulikkusega vaatas ta ilmutatud teed, mille kaudu tema, patune, võis taastada ühenduse Jumalaga. Tema unenäo saladuslik redel esitas Jeesust, ainsat vahendajat Jumala ja inimese vahel.

(20) Samale võrdkujule vihjas Kristus oma jutuajamises Naatanaeliga: "Te näete taevast avatuna ja Jumala inglid astuvat üles ja alla Inimese Poja peale."³² Patustamisega võõrutas inimene enda Jumalast, maa lahutati taevast. Üle lahutava kuristiku polnud mingit ühendust. Kristuse kaudu on aga maa uuesti ühendatud taevaga. Oma teenete läbi sai Kristus sillaks üle patu tekitatud kuristiku, nii et teenivad inglid võivad inimestega sidet pidada. Kristus ühendab langenud nõrga ja abitu inimese piiritu jõuallikaga.

(21) Asjatult unistab inimkond progressist, asjatud on kõik jõupingutused inimkonna õilistamiseks, kui jäetakse unarusse ainus lootuse ja abi allikas. "Iga hea and ja täiuslik kink"³³ tuleb Jumalalt. Lahus Jumalast pole tõelist iseloomuõilsust olemas. Ainus tee Jumala juurde on Kristus. Ta ütleb: "Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu."³⁴

Jumala armastus tema maapealsete laste vastu on tugevam kui surm. Oma Pojas kinkis Jumal inimese lunastamiseks korruga kogu taeva. Päästja elu ja surm ning eestkostmine, inglite teenistus, Püha Vaimu veenmine, Isa tegutsemine üleval ja kõige kaudu, taevaste olevuste lakkamatu huvi – kõik see on rakendatud inimese lunastuseks.

Oo, vaadeldgem seda imeväärset ohvrit, mis on meie eest toodud! Püüdgem hinnata seda tööd ja energiat, mida taevast eksinu õigele

teele pööramiseks ja isakoju tagasitoomiseks kulutab. Tugevamat motiivi ega võimsamaid abinõusid poleks eales rakendada saanudki; kõiki piire ületav tasu õiguse tegemise eest, taeva nautimine, inglite seltskond, Jumala ja tema Poja armastus ja suhtlemine ka teiste taevaste olevustega, kõigi meie võimete arendamine läbi igaviku aegade – kas ei õhuta ja julgusta see meid oma armastavast südamest tulenevat teenistust Loojale ja Lunastajale pühendama! Ja teisest küljest, Jumala kohtuotsus patule, vältimatu karistus, meie iseloomu laostumine ja lõplik häving – kõik see on Jumala Sõnas esile toodud, et meid hoiatada Saatana teenimise eest.

(22) Kas me ei hinda siis Jumala armu? Mida enamat oleks ta saanud teha? Võtkem õige positsioon suhtumisel temasse, kes on meid imeteldava armastusega armastanud. Kasutagem enda heaks vahendeid, mis meile on valmistatud, et saaksime tema sarnaseks, et taastataks suhtlemine inglitega, kooskõla ja osadus Isa ja Pojaga.

Patukahetsus ja meelearandus

(23) Kuidas saab inimene olla õiges suhtes Jumalaga? Kuidas võib patune olla õigeks mõistetud? Ainult Kristuse kaudu saame kooskõlla Jumalaga, pühadusega, aga kuidas peame Kristuse juurde tulema? Paljud esitavad sama küsimuse nagu rahvahulk nelipühi päevil, kui nad, tundes oma pattu, hüüdsid: "Mida me peame tegema?" Peetruse esimesed sõnad olid: "Kahetsege pattu."³⁵ Teine kord, veidi hiljem, ütles ta: "Kahetsege pattu ja pöörduge, et teie patud kustutataks."³⁶

Patukahetsus hõlmab kurbust patu pärast ja sellest pöördumist. Me ei saa aga patust loobuda, mõistmata selle patust; kuni me ei pöördu südamega sellest ära, ei toimu tegelikku muutust.

Paljud ei mõista õige patukahetsuse olemust. Nad kurvastavad oma pattude pärast ja teostavad isegi välise uuenduse, sest nad kardavad kannatusi, mida patustamine endaga kaasa toob. Kuid see ei ole kahetsemine piibellikult mõttes. Nad kurdavad pigem kannatamise

kui patu pärast. Selline oli ka Eesavi südamevalu, kui ta taipas, et esmasünniõigus on kaotatud alatiseks. Bileam, kohutatud inglise, kes seisis paljastatud mõõgaga tema teel, tunnistas end süüdi kartuses kaotada elu. See tunnistus ei sisaldanud aga ehtsat patukahetsust, sihikindlat pöördumist ega põlgust kurja vastu. Juudas Iskariot ütles pärast Issanda reetmist: "Ma olen teinud pattu, olen süütu vere ära andnud."³⁷

(24) Kohutav mõte hukkamõistust ja hirmus väljavaade kohtumõistmisele sundisid ta süüdi olevat hinge ülestunnistusele. Süü tagajärjed täitsid teda kabuhirmuga, kuid ta hinges polnud sügavat, südantpurustavat kurbust, et ta oli ära andnud Jumala veatu Poja ja salanud Iisraeli Püha. Kui vaarao kannatas Jumala nuhtluste all, tunnistas ta korduvalt oma pattu, et nuhtlusest vabaneda, kuid niipea, kui nuhtlused lõppesid, jätkas ta Jumala trotsimist. Kõik eelpool nimetatud mehed hädaldasid patu tagajärgede pärast, kuid ei kurvastanud patu enda pärast.

Kui aga süda alistub Jumala Vaimu mõjule, elavneb südametunnistus ning patune hakkab tajuma Jumala püha käsu sügavust ja pühadust mõistes, et see on tema valitsuse aluseks nii taevas kui ka maal. "Tõeline valgus, mis valgustab iga inimest",³⁸ valgustab hinge salasoppe ja peidetud pimedused, saavad ilmsiks. Süütunne vallutab meeled ja südame. Patune taipab Issanda õigust ja tunneb oma süü ja roojasuse pärast südamete uurija ees hirmu. Ta näeb Jumala armastust, pühaduse ilu ja puhtuse rõõmu; ta igatseb saada puhastatud ja uuesti ühendusse taevaga.

Taaveti palve pärast langemist illustreerib õiget kurvastust patu pärast. Tema kahetsus oli siiras ja sügav. Selles polnud püüet oma süüd vabandada; tema palvet ei ajendanud soov pääseda ähvardavast nuhtlusest. Taavet mõistis oma üleastumise kohutavust, ta nägi oma hinge reostatust, ta jälestas oma pattu. Ta ei palunud mitte ainult andestust, vaid ka puhast südant. Ta igatses pühaduse rõõmu – kooskõla ja ühenduse taastamist Jumalaga. Taaveti hing kõneles sellist keelt:

"Õnnis on see, kelle üleastumine on andeks antud, kelle patt on

kinni kaetud! Önnis on inimene, kellele Issand pahategu ei arvesta ja kelle vaimus ei ole kavalust."³⁹ "Jumal, ole mulle armuline oma heldust mööda, kustuta mu üleastumised oma rohket halastust mööda! ... Sest ma tunnen oma üleastumisi ja mu patt on alati mu ees! ... Puhasta mind patust iisopiga, et ma saaksin puhtaks; pese mind, siis ma lähen valgemaks kui lumi! ... Loo mulle, Jumal, puhas süda ja uuenda mu sees kindel vaim! Ära heida mind ära oma palge eest ja ära võta minult ära oma Püha Vaimu! Anna mulle tagasi rõõmustus sinu päästest ja heameelne Vaim toetagu mind! ... Kisu mind välja veresüüst, oh Jumal, mu pääste Jumal! Siis mu keel laulab rõõmsasti sinu õiglusest."⁴⁰

(25) Selline kahetsemine on väljaspool meie võimeid; seda saab vaid Kristuselt, "kes on läinud üles ja andnud inimestele ande".⁴¹

(26) Just siin on punkt, milles paljud võivad eksida ja jäävad seega ilma abist, mida Kristus soovib neile anda. Nad mõtlevad, et nad ei või Kristuse juurde tulla enne, kui on meelt parandanud ja et meelearandus valmistab neid ette pattude andestuseks. See on tõsi, et patukahetsus eelneb pattude andeksandmisele, kuna ainult murtud ja kahetsev süda tunneb vajadust Päästja järele. Kuid kas patune peab ootama, kuni on meelt parandanud, enne kui võib tulla Jeesuse juurde? Kas patukahetsuse puudumine võiks olla takistuseks patuse ja Päästja vahel?

Piibel ei õpeta, et patune peab meelt parandama enne järgimist Jeesuse kutsele: "Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise!"⁴² Vaid Kristuselt lähtuv vägi saab esile kutsuda õige meelearanduse. Peetrus selgitas sedasama iisraellastele, kui ta ütles: "Tema on Jumal oma parema käega tõstnud Juhiks ja Önnistegijaks, tooma Iisraelile patukahetsust ja pattude andeksandmist."⁴³ Sama vähe, kui võime ilma Kristuseta patud andeks saada, saame ka meelt parandada, ilma et Kristuse Vaim meie südametunnistuse ärataks.

Kristus on iga õige ajendi allikas. Ainult tema võib istutada meie südamesse vaenu patu vastu. Iga soov tõe ja puhtuse järele, iga veendumus meie patusest on tõend, et tema Vaim mõjutab südant.

Jeesus ütles: "Ja kui mind maa pealt ülendatakse, siis ma tõmban kõik enese juurde."⁴⁴ Patune peab nägema Kristust kui maailma pattude pärast surevat Lunastajat; ja kui vaatleme Kolgata ristil rippuvat Jumala Talle, hakkab lunastuse saladus avanema ja Jumala headus juhib meid kahetsusele. Patuste eest surses ilmutas Kristus armastust, mis on inimese jaoks arusaamatu ja kui patune näeb seda armastust, siis see pehmenab südant, avaldab mõju mõistusele ning kutsub hinges esile patukahetsuse.

(27) On tõsi, et inimesed tunnevad vahel oma patuste teede pärast häbi ja jätavad maha nii mõnegi halva harjumuse juba enne, kui saavad teada, et Kristus neid enda poole tõmbab. Kuid alati, kui nad teevad jõupingutusi uuenduseks, soovides siiralt õigust teha, juhib neid Kristuse vägi. Jõud, millest nad ise teadlikud pole, mõjutab hinge: nende südametunnistus elavneb ja väline eluviis paraneb. Kui siis Kristus nende pilgu ristile juhib ja kui nad näevad teda, kes nende pattude pärast on kannatanud, hakkab Jumala käsk nende südametunnistust puudutama. Paljastub nende elu pahelisus ja nad näevad hingesügavuses olevat pattu. Nad hakkavad mõnevõrra mõistma Kristuse õigust ja hüüavad: "Mis on patt, et selle võimu alla sattunud inimese lepitamiseks oli vaja sellist ohvrit? Kas selline armastus, sellised kannatused, selline alandumine oli vajalik selleks, et me ei hukkuks, vaid et meil oleks igavene elu?"

Patune võib sellele armastusele vastu seista, võib tõrkuda Kristuse kutsele järgnemast; aga kui ta vastupanu ei osuta, tõmmatakse ta Jeesuse juurde. Lunastusplaani tundmine juhib ta risti jalamile kahetsema patte, mis on põhjustanud kannatusi Jumala kallile Pojale.

(28) Sama jumalik vaim, mis tegutseb looduses, kõnetab ka inimsüdameid ja loob sõnulkirjeldamatu igatsuse millegi niisuguse järele, mida inimestel ei ole. Maailm ei suuda seda igatsust rahuldada. Jumala Vaim veenab neid otsima seda, mis üksi võib anda rahu ja hingamise – Kristuse armu, pühaduse rõõmu. Nähtavate ja nähtamatute mõjude kaudu töötab meie Lunastaja pidevalt, et pöörata inimeste meeled rahuldust mittetoovatelt patunaudingutelt nendele

lõpmatutele õnnistustele, mille osaliseks nad temas saavad. Kõikidele neile, kes asjatult püüavad juua selle maailma katkistest veereservuaaridest, kõlab jumalik kutse: "Ja januneja tulgu! Kes tahab, võtku eluvett ilma tasuta!"⁴⁵

Sina, kes sa igatsed oma südames midagi paremat, kui see maailm pakkuda suudab, tunned ära, et see igatsus on sinu südant kõnetav Jumala hää. Palu, et ta annaks sulle meelearanduse ja ilmutaks sinule Kristust tema lõpmatus armastuses, täielikus puhtuses. Lunastaja elus ilmnesid täiuslikult Jumala käsu põhimõtted: armasta Jumalat üle kõige ja ligimest kui iseennast. Heldus ja ennastsalgav armastus oli tema hinge elu. Kui me teda vaatleme, kui valgus Päästjalt langeb meie peale, näeme oma südame patust.

Sarnaselt Nikodeemosele kanname ehk meiegi endas valelootusi, et meie elu on olnud laitmatu, et meie kõlbeline moraal on kõrge, ja arvame, et meil pole tarvis tavalise patuse kombel oma südant Jumala ees alandada; kui aga Kristuse valgussära paistab meie hinge, näeme oma ebapuhtust, märkame oma motiivide isekust, vaenulikkust Jumala vastu, mis on rüvetanud iga teo meie elus. Siis saame teada, et meie õigus on tõepoolest nagu määrdunud riiet⁴⁶ ja et ainult Kristuse veri võib puhastada paturoojusest ning uuendada südame tema südame sarnaseks.

(29) Ainus kiir Jumala auhiilgusest, kõigest Kristuse puhtuse kuma teeb hinge tungides iga rüveduspleki piinlikult selgesti nähtavaks ja paljastab inimolemuse vead, puudused ja nõrkused. See teeb silmanähtavaks ebapühad soovid, südame uskmatus ja huulte ebapuhtuse. Sõnakuulmatust väljendavad teod, millega patune on teinud tühjaks Jumala käsu, saavad talle nähtavaks, ning ta hing on murtud ja ahastuses Jumala Vaimu läbitungiva väe ees. Ta jälestab iseennast, uurides Kristuse laitmatut, plekita iseloomu.

Kui prohvet Taaniel nägi hiilgust, mis ümbritses tema juurde saadetud taevasaadikut, valdas teda teadmine enda nõrkusest ja ebatäiuslikkusest. Prohvet kirjeldab imeväarse nägemuse mõju: "Kui ma nägin seda... siis ei olnud mul enam rammu, mu näojume muutus kaameks ja ma jäin jõuetuks."⁴⁷ Taoliselt puudutatud hing vihkab oma

isekust, põlastab oma enesearmastust ja hakkab ihaldama Kristuse õiguse kaudu südamepuhtust, mis on kooskõlas Jumala käsu ja Kristuse iseloomuga.

Paulus ütleb, et "käsuõiguse poolest" – väliste tegude poolest – oli ta "laitmatu"⁴⁸; kui ta aga mõistis käsu vaimulikku olemust, nägi ta end patusena. Kui otsustada käsu kirjatähe järgi, nagu inimesed seda välise elu suhtes rakendavad, siis oli ta patust loobunud; kui ta aga uuris käsu pühade eeskirjade sügavusi ja nägi end sellisena, nagu Jumal teda nägi, siis ta kummardus alanduses ja tunnistas oma süüd. Ta ütleb: "Mina elasin enne ilma käsuta, aga kui käsusõna tuli, virgus patt ellu ja mina surin ära."⁴⁹ Kui apostel mõistis käsu vaimulikku olemust, tuli patt tõelises jõleduses nähtavale ja tema enesest lugupidamine oli kadunud.

(30) Jumal ei pea kõiki patte võrdseteks; üleastumistel on tema, nagu ka inimeste, silmis erinevad astmed, aga ükskõik kui tühisena näiks see või teine väär tegu inimesele, ei ole patt Jumala pilgu ees väike. Inimese kohtumõistmine on erapoolik, ebatäiuslik, Jumal aga arvestab kõigi asjadega nii, nagu need tegelikult on. Joodikut põlastatakse ja talle öeldakse, et tema patt jätab ta taevast välja, samas jäetakse uhkus, omakasupüüdlikkus ja ahnus sageli noomimata. Ent just need patud on Jumalale eriti vastumeelsed, sest need omadused on vastupidised tema iseloomu heatahtlikkusele, ennastsalgavale armastusele, mis moodustab langemata maailma atmosfääri. See, kes langeb mõnda suurde pattu, võib tunda häbi ning tunnetada oma viletsuses vajadust Kristuse armu järele, kuid uhkus ei tunne mingit vajadust ja nii sulgeb see südame Kristusele ja temast lähtuvatele lõpututele õnnistustele, mida ta tuli tooma.

Õnnetu tõlner, kes palus: "Oh Jumal, ole mulle patusele armuline!"⁵⁰ pidas ennast väga halvaks inimeseks ja selliseks pidasid teda ka teised, kuid ta tundis oma vajadust ja tuli süükoorma ning häbiga Jumala ette armu paluma. Tema süda oli avatud, nii et Jumala Vaim sai teha oma meeldivat tööd ja vabastada ta patu võimu alt. Variseri hooplev, ennastõigustav palve aga näitas, et tema süda oli Püha Vaimu mõjule suletud. Ja kuna ta oli Jumalast kaugel, ei

tundnud ta oma rüvedust, võrreldes Jumala täiusliku pühadusega. Ta ei tundnud vajadust millegi järele ega ka saanud midagi.

(31) Kui sa näed oma patust, siis ära oota, kuni oled saanud paremaks. Paljud arvavad, et nad ei ole küllalt head Kristuse juurde tulemiseks. Kas sa loodad paremaks saada oma jõupingutustega? "Kas etioplane saab muuta oma nahka või panter oma täppe? Sel juhul saaksite head teha ka teie, kes olete harjunud kurja tegema."⁵¹ Meie ainuke abi on Jumalas. Me ei pea ootama tugevamat veendumust, paremaid võimalusi ega kohasemat meeololu. Me ei suuda ise midagi teha. Me peame tulema Kristuse juurde just sellistena, nagu oleme.

Samas ärgu keegi end petku, arvates, et Jumal oma suure armastuse ja armu pärast päästab isegi need, kes tema armu hülgavad. Ainult risti valguses võib mõista patu erakordset patust. Kui inimesed rõhutavad, et Jumal on liiga hea, et patust tagasi lükata, siis tuleb nende pilk suunata Kolgatale. Ei olnud teist teed inimest aidata, sest ilma selle ohvrita oli inimesel võimatu patu rüvetavast väest pääseda ja taastada ühendus pühade olevustega. Ilma selle ohvrita oli võimatu saada vaimuliku elu osaliseks. Sellepärast võttiski Kristus enda peale sõnakuulmatute süü ja kannatas patuste asemel. Jumala Poja armastus, kannatus ja surm tunnistavad patu kohutavusest ja näitavad, et selle võimu alt pääsemiseks ja parema elu lootmiseks pole mingit muud võimalust kui vaid Kristusele alistumine.

(32) Inimene, kes pole meelt parandanud, õigustab end mõnikord nimekristlastele vihjates: "Ma olen sama hea kui nemad. Nad pole ennastsalgavamad, kainemad ega ettevaatlikumad kui mina. Nad armastavad lõbu ja enesehellitamist nagu minagi." Nii õigustavad nad oma kohustuste hooletussejätmist teiste vigadega. Teiste patud ei vabanda aga kedagi, sest Issand ei ole meile jätnud eeskujuks puudulikke inimesi. Meile on eeskujuks antud Jumala veatu Poeg. Ja need, kes kaebavad end kristlasteks nimetajate vale kursi üle, võiksid ise elada paremini ja näidata õilsat eeskjuu. Kui neil on nii hea ettekujutus sellest, milline kristlane olema peaks, siis kas nende endi patt ei ole sellevõrra suurem? Nad teavad, mis on õige, samas aga keelduvad seda tegemast.

Hoiduge viivitamast! Ärge lükake pattude mahajätmist ja Jeesuses südamepuhtuse otsimist edasi. Just siin eksivad tuhanded ja tuhanded oma igaveseks kahjuks. Ma ei taha teha palju sõnu elu lühiduse ja ebakindluse kohta, ent on kohutavalt ohtlik – ohtlikum, kui arvatakse – lükata Jumala Püha Vaimu kutsele vastamist edasi ja elada endiselt patus, sest seda edasilükkamine tegelikult on. Ükskõik kui väikeseks me mingit pattu peame, võib sellele järeleandmine kaasa tuua igavese kaotuse ohu. Mida ei võida meie, see võidab meid ja toob meile hukatuse.

(33) Aadam ja Eeva kinnitasid endale, et nii väike asi nagu keelatud vilja söömine ei saa tuua selliseid hirmsaid tagajärgi, millest Jumal oli rääkinud. Kuid see väike asi oli Jumala muutmatust käsust üleastumine ja see lahutas inimese Jumalast ning avas lüüsiväravad ja sõnulseletamatud hädad ujutasid üle kogu maailma. Sajandist sajandisse on meie maal kostnud pidevalt leinahelid, kogu loodus ägab ja vaevleb inimese sõnakuulmatuse tagajärjel. Ka taevas on tundnud Jumala vastu mässamise tagajärgi. Kolgata seisab mälestusmärgina hämmastavast ohvrast, mis oli vajalik jumalikust käsust üleastumise lepitamiseks. Ärgem siis vaadake patule kui tühisele asjale!

Iga patustamine, iga Kristuse armu hooletussejätmine või hülgamine mõjutab sind: see kalgistab südant, nõrgestab tahet ja nüristab mõistust; see vähendab mitte ainult soovi, vaid ka võimet Jumala Püha Vaimu õrnale kutsele järgida.

Paljud vaigistavad oma puudutatud südametunnistust mõttega, et nad võivad loobuda oma halbade teedest millal tahavad, et nad võivad armukutsega mängida ja loota, et see ikka ja jälle neile mõju avaldab. Mõeldakse, et pärast armu Vaimu trotsimist, pärast töötamist Saatana poolel suudetakse veel äärmisel kriisimomendil oma suunda muuta. See pole aga niisama lihtne. Eluaegne harjumus ja kasvatus on kujundanud iseloomu nii põhjalikult, et vähesed soovivad siis veel Kristuse sarnaseks saada.

(34) Ainult üks halb iseloomujoon, üks patune soov, mida püsivalt hellitatakse, kõrvaldab viimaks kogu evangeeliumi mõju. Patule järeleandmine suurendab hinge vastumeelsust Jumala suhtes.

Inimene, kes ilmutab jumaliku tõe suhtes jultunud uskmatust või tuima ükskõiksust, lõikab seda, mida ta on külvanud. Kogu Piiblis pole tõsisemat hoiatust patuga mängimise eest kui targa mehe tõdemus, et patust inimest "peetakse kinni tema enese patukõitega".⁵²

Kristus on valmis meid patust vabastama, kuid ta ei sunni meie tahet; ja kui see on püsiva patustamisega täielikult kurja poole painutatud ning kui meil pole soovi vabaneda, kui meie tahe ei võta vastu tema armu – mida enamat saab ta veel teha? Oleme end ise tema armastuse püsiva põlgamisega hukutanud. "Näe, nüüd on soodus aeg, vaata, nüüd on päästepäev."⁵³ "Täna, kui te tema häält kuulete, ärge tehke oma südant kõvaks."⁵⁴

"Inimene näeb, mis on silma ees, aga Issand näeb, mis on südames"⁵⁵ – inimsüdames selle vastandlike emotsioonidega: rõõmu ja kurbusega; ekslevas isemeelses südames, mis on eluasemeks nii hulgale rüvedusele ja valelikkusele. Tema tunneb südame motiive, selle kavatsusi ja eesmärke. Mine oma südamega tema juurde, kui määrdunud see ka oleks! Ava psalmisti kombel selle kambrid kõikenägevale silmale pärani lahti, hüüdes: "Oh, Jumal, uuri mind ja tunne ära mu süda! Katsu mind läbi ja tunne ära mu mõtted! Vaata, kas ma olen valuteel ja juhata mind igavesele teele!"⁵⁶

(35) Paljud võtavad omaks mõistuspärase usu, jumalakartuse sellise vormi, kus süda on veel puhastamata. Olgu su palve: "Loo mulle, Jumal, puhas süda ja uuenda mu sees kindel vaim!"⁵⁷ Ole oma südame vastu aus! Ole sama tõsine ja järeleandmatu, nagu oleks su elu ohus. See on küsimus, mis tuleb lahendada Jumala ja sinu vahel, lahendada igaveseks. Kujutletud lootus osutub sinu hukkumiseks.

Uuri Jumala Sõna palvemeelsuses! See Sõna avab sulle Jumala käsus ja Kristuse elus avalduvad pühitsuse kõrged ideaalid, ilma milleta "ei saa ükski Jumalat näha".⁵⁸ See äratav patutundmise, see ilmutab selgelt pääsetee. Pane seda tähele kui Jumala häält sinu südamele.

Kui tajud oma patu kohutavust, kui näed ennast sellisena, nagu sa tegelikult oled, siis ära kaota lootust. Just patuseid tuligi Kristus päästma. Meil ei ole vaja lepitada Jumalat endaga, vaid – oo,

imepärane armastus! – Jumal Kristuses "lepitas maailma enesega".⁵⁹ Tema püüab õrna armastusega oma eksivate laste südant võita. Ükski maine isa ega ema ei suudaks suhtuda oma laste vigadesse ja eksimustesse nii kannatlikult, kui Jumal suhtub nendesse, keda ta päästa püüab. Mitte keegi ei saaks veel õrnemini üleastujat paluda. Ühedki inimlikud huuled pole veel kunagi valanud välja rohkem õrnu tungivaid palveid ekslejale kui tema. Kõik ta töötused, ta hoiatused on vaid sõnulseletamatu armastuse hingus.

Kui Saatan räägib sulle, et oled suur patune, siis vaata üles Lunastajale ja kõnele tema teenetest. Kui vaatad tema valgusele, saad abi. Tunnista oma pattu, kuid ütle vaenlasele, et "Kristus Jeesus on tulnud maailma päästma patuseid"⁶⁰ ja et tema võrratu armastus võib sind päästa. Jeesus esitas Siimonale küsimuse kahe võlgniku kohta. Üks võlgnes isandale väikese summa, teise võlg oli aga väga suur; isand kustutas mõlema võla ja Kristus küsis Siimonalt, kumb võlgnik armastas oma isandat rohkem? Siimon vastas: "Ma arvan, et see, kellele ta rohkem kinkis."⁶¹ Me oleme suured patused, aga Kristus suri, et meile andestataks. Tema ohvriteened on küllaldased, et neid Isa ees meie heaks esitada. Need, kellele ta rohkem on andestanud, armastavad teda rohkem ja seisavad tema troonile kõige lähemal, et kiita teda lõputu armastuse ja piiritu ohvri eest. Just siis, kui kõige täielikumalt taipame Jumala armastust, saame kõige paremini aru patu patususest. Kui näeme selle päästeketi pikkust, mis on alla lastud meie jaoks, kui mõistame midagi sellest piiritust ohvrast, mille Kristus on toonud meie heaks, sulatavad hellus ja kahetsus meie südame.

Pattude tunnistamine

(37) "Kes oma üleastumisi varjab, ei jõua sihile, aga kes neid tunnistab ja need hülgab, leiab armu."⁶²

Armumise tingimused on lihtsad, õiglased ja arukad. Jumal ei nõua pattude andekssaamise eest midagi ränka. Pole vaja teostada pikki ja väsitavaid palverännakuid, sooritada piinarikkaid

patukahetsusi, et oma hing Jumala hoolde usaldada või heastada oma üleastumised. Armu saab igäüks, kes patud üles tunnistab ja maha jätab.

Apostel ütleb: "Tunnistage siis üksteisele patud üles ja palvetage üksteise eest, et te saaksite terveks!"⁶³ Tunnistage oma patud Jumalale, kes üksi võib need andeks anda, ja eksimused üksteisele. Kui oled solvanud oma sõpra või naabrit, siis pead talle oma ülekohtu üles tunnistama ja tema kohuseks on sulle heldelt andestada. Siis pead sa otsima andestust Jumalalt, sest vend, keda oled haavanud, on Jumala omand ja temale ülekohtu tegemisega patustasid sa ka tema Looja ja Lunastaja vastu. Selle juhtumiga hakkab tegelema ainus õige Vahemees, meie suur Ülempreester, "kes on olnud kõigiti kiusatud nii nagu meie, ja siiski ilma patuta" ja kes suudab "kaasa tunda meie nõrkustele"⁶⁴ ja on valmis puhastama iga ülekohtu pleki.

Need, kes pole Jumala ees alandudes oma süüd tunnistanud, pole veel täitnud vastuvõtmise esimest tingimust. Kui me ei ole kogenud seda meelearandust, mida pole vaja kahetseda, kui me pole tõelises hinge alanduses ja murtud meelega ning oma ülekohut jälestades oma patte üles tunnistanud, ei ole me ialgi tõeliselt pattude andeksandmist otsinud; ja kui me pole kunagi otsinud, siis pole me ka kunagi leidnud Jumala rahu. Ainus põhjus, miks me oma mineviku patte andeks pole saanud, on see, et me ei taha oma südant alandada ning vastata tõe Sõna tingimustele. Selle kohta on antud selgesõnalised juhtnöörid. Pattude tunnistamine, nii avalik kui isiklik, peab olema südamest ja vabatahtlik. Patusest ei tohi seda välja pressida. Seda ei tohiks teha ka kergemeelselt ega hoolimatult, sundides selleks neid, kes ei ole patu kohutavast olemusest veel aru saanud. Pattude tunnistamine, mis on tõeline südame väljavalamine, leiab tee piirilt kaastundliku Jumala juurde. Laulja ütleb: "Issand on ligi neile, kes on murtud südamest ja päästab need, kellel on rusutud vaim."⁶⁵

(38) Õige pattude tunnistamine on alati konkreetne ja tunnistab iga pattu eraldi. Patud võivad olla oma olemuselt niisugused, mida on vaja tuua ainult Jumala ette; või olla eksimused üksikisikute vastu, mida on vaja tunnistada neile, keda see on haavanud; või olla avaliku

iseloomuga, mistõttu vajavad avalikku ülestunnistamist. Kuid iga ülestunnistus peaks olema selge ja asjakohane ja üles tuleks tunnistada just need patud, milles ollakse süüdi.

Saamueli ajal taganes Iisrael Jumalast. Rahvas kannatas pattude tagajärgede all. Kuna nad olid kaotanud usu Jumalasse, siis kadus võime märgata tema jõudu ja tarkust oma rahva juhtimisel, kadus usaldus tema võimesse kaitsta oma üritust. Nad pöördusid ära universumi suurest Valitsejast ja ihkasid kuningat, nagu see oli ümberkaudsetel rahvastel. Nad ei leidnud rahu enne, kui tunnistasid täpselt oma süüd: "Me oleme lisanud kõigile oma pattudele veel selle pahateo, et nõudsi enestele kuningat!"⁶⁶ Nad pidid tunnistama just seda pattu, milles nad süüdi olid. Nende tänamatus rõhus hinge ja lahutas Jumalast.

(39) Ilma siira patukahetsuse ja uuenduseta pole ülestunnistus Jumalale vastuvõetav. Elus peavad aset leidma otsustavad muutused, kõik Jumalale vastumeelne tuleb kõrvaldada. Selline tulemus on siiral kurvastusel patu pärast. Töö, mis meil enda poolt teha tuleb, on esitatud lihtsalt: "Peske endid, puhastage endid, saatke oma tegude kurjus mu silme eest, lakake paha tegemast! Õppige tegema head, nõudke õigust, aidake rõhutat, mõistke vaeslapsel õigust, lahendage lesknaiste kohtuasju!"⁶⁷ "Kui /.../ õel annab tagasi pandi, asendab röövitu ja käib elu seaduste järgi ilma ülekohut tegemata –, siis ta jääb tõesti elama, ta ei sure."⁶⁸ Paulus ütleb patukahetsuse kohta: "Sest vaadake, millise innukuse on teis tekitanud just see, et te Jumalale meelepäraselt kurvastasite, millise kaitsekõne, millise meelepaha, millise kartuse, millise igatsuse, millise innu, millise karistuse! Teie olete end kõigiti näidanud puhtana selles asjas."⁶⁹

(40) Kui patt on surmanud moraalse tajumisvõime, ei märka patustaja oma iseloomu vigu ega taju tehtava kurja kohutavust; ja kui ta ei lase Püha Vaimu süüdimõistval väel näidata enda patustust, jääb ta osalisse pimedusse oma patu suhtes. Tema ülestunnistus pole siiras ega tõsine. Iga süütunnistamisele lisab ta seletuse oma teguviisi vabandamiseks, väites, et kui poleks olnud just selliseid olukordi, poleks ta teinud seda või teist, mille pärast teda noomitakse.

Kui Aadam ja Eeva olid sõõnud keelatud vilja, haaras neid häbi- ja hirmutunne. Esialgu mõtlesid nad ainult sellele, kuidas oma pattu õigustada ja pääseda hirmsast surmaotsusest. Kui Issand nende patu kohta seletust nõudis, vastas Aadam, süüd osalt Jumala, osalt oma eluseltsilise peale veeretades: "Naine, kelle sa mulle kaasaks andsid, tema andis mulle puust ja ma sõin." Naine süüdistas madu, öeldes: "Madu pettis mind, ja ma sõin."⁷⁰ Miks Sa löid mao? Miks Sa lubasid tal Eedeni aeda tulla? Tema vabanduses peitusid vihjed just neile küsimustele, seega süüdistas ta oma languses Jumalat. Eneseõigustamise vaim on pärit valede isalt ja seda on ilmutanud kõik Aadama pojad ja tütreid. Selliseid tunnistusi pole inspireerinud jumalik Vaim ja need pole Jumalale vastuvõetavad. Õige patukahetsus juhib inimest ise oma süüd kandma ja seda pettuse ning silmakirjalikkuseta tunnistama. Nagu vaene tõlner, julgemata silmigi taeva poole tõsta, hüüab ta: "Oh Jumal, ole mulle patusele armuline!" ja need, kes selliselt oma süüd tunnistavad, mõistetakse õigeks, Jeesus esitab oma vere, mille ta on valanud, kahetseva hinge kaitseks.

(41) Kõik Jumala Sõnas esinevad õige meelearanduse ja alandumise näited ilmutavad sellist ülestunnistamise vaimu, milles pole patu vabandamist ega püüet ennast õigustada. Paulus ei soovinud end õigustada. Ta kirjeldab oma pattu kõige tumedamates värvides ega püüa vähendada oma süüd. Ta ütleb: "Ma vangistasin palju pühi inimesi, kui ma ülempreestritel olin saanud selleks meelevalla, ja kui neid hukati, siis ma andsin oma hääle selle poolt. Ja ma nuhtlesin neid sageli kõigis sünagoogides, püüdes neid sundida Jumalat teotama, ning oma pöörases raevus kiusasin neid taga ka välismaa linnades."⁷¹ Ta ei kõhkle kuulutada, et "Kristus Jeesus on tulnud maailma päästma patuseid, kelle seast esimene olen mina".⁷² Alandlik ja murtud süda, täidetud ehtsa patukahetsusega, hindab Jumala armastust ja Kolgata ohvrit, ja nagu poeg tunnistab armastavale isale oma süüd, nii toob õige patukahetseja kõik oma patud Jumala ette. On kirjutatud: "Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nõnda et ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust."⁷³

Jumalale pühendumine

(43) Jumala töotus kõlab: "Ja te otsite mind ja leiate minu, kui te nõuate mind kõigest oma südamest."⁷⁴ Kogu süda tuleb alistada Jumalale või meis ei leia iialgi aset muutus, mis teeks meid tema sarnaseks. Oma olemuselt oleme Jumalast võõrdunud. Püha Vaim kirjeldab antud olukorda järgmiselt: "Surnud oma üleastumistes ja pattudes," "pea on üleni haige ja süda täiesti jõuetu, jalatallast pealaeni ei ole midagi tervet." Me oleme kõvasti kinni Saatana püünistes, kes on püüdnud meid oma tahtmise valda.⁷⁵ Jumal soovib meid parandada, vabastada. Kuna see aga nõuab täielikku ümberkujundamist, kogu meie olemuse uuendamist, peame täielikult temale alistuma.

Võitlus oma mina vastu on lahingutest suurim, mis kunagi on peetud. Oma mina loovutamine, kõige alistamine Jumala tahte alla, nõuab võitlust, kuid hing peab pühenduma Jumalale enne, kui see võib saada pühaduses uuendatud.

Jumala valitsus ei ole rajatud pimedale alistumisele ja mõtlematule kontrollile, nagu Saatan püüab näidata. See rajaneb mõistusele ja südametunnistusele. "Tulge nüüd ja seletagem isekeskis,"⁷⁶ on Looja kutse loodolevustele. Jumal ei sunni nende tahet, keda ta on loonud. Ta ei võta vastu austusavaldust, mis pole antud vabast tahtest ega arukalt. Sunnitud alistumine takistaks mõistuse ja iseloomu tõelist arenemist, teeks inimesest ainult masina. See ei ole Looja eesmärk. Ta soovib, et inimene, tema loomisvää kroom, jõuaks oma arengus kõrgeimale võimalikule tasemele. Ta asetab meie ette õnnistuse kõrguse, milleni ta soovib meid oma armu läbi viia. Ta kutsub meid üles end temale andma, et ta saaks täita oma tahet meis. Meie ülesandeks jääb vaid valida, kas me soovime vabastamist patuorjusest ja osa saada Jumala laste aulisest vabadusest.

(44) Andes end Jumalale, peame kindlasti loovutama kõik, mis meid temast võiks lahutada. Sellepärast ütleb Õnnistegija: "Nõnda siis igäüks teie seast, kes ei jäta maha kõike, mis tal endal on, ei saa olla

minu jünger."⁷⁷ Loobuda tuleb kõigest, mis meie südant Jumalast eemale võiks viia. Paljudele on ebajumalaks mammon – maine vara. Rahaarmastus, rikkuse ihaldamine on kullast ahel, mis köidab neid Saatanaga külge. Osa inimesi teenib kuulsust ja ilmalikku au. Teiste ebajumal on omakasupüüdlik, muretu ja kohustustevaba elu. Need orjusekõidikud tuleb aga purustada. Me ei saa olla osalt Issanda, osalt maailma omad. Me ei ole Jumala lapsed, kui me pole seda täielikult.

On neid, kes tunnistavad, et nad teenivad Jumalat, samal ajal aga loodavad oma jõupingutustega tema käske täita, õiget iseloomu kujundada ja päästmist kindlustada. Nende südant pole liigutanud Kristuse armastuse sügav tunnetus, kuid nad püüavad täita kristliku elu kohustusi tingimusena, mida Jumal neilt taevassesamamiseks nõuab. Sellisel religioonil pole mingit väärtust. Kui Kristus elab südames, on see täidetud tema armastusega, osaduserõõmuga ning klammerdub tema külge ja teda vaadeldes oma mina ununeb. Armastus Kristuse vastu saab tegevuse allikaks. Need, kes tunnevad Jumala armastuse mõju, ei küsi, kui vähesega võiks Jumala nõudeid veel rahuldada. Nad ei otsi madalaimat nõutud taset, vaid taotlevad täielikku kuulekust oma Lunastaja tahte. Siira sooviga loovutavad nad kõik ja ilmutavad huvi, mis on vastav püstitatud eesmärgi väärtusele. Kristusest tunnistamine ilma sügava armastuseta on vaid tühi jutt, kuiv formaalsus ja raske orjus.

(45) Kas täielik alistumine Kristusele tundub sulle liiga suure ohvrina? Esita endale küsimus: "Mida on Kristus minu eest andnud?" Jumala Poeg andis kõik – elu, armastuse, kannatuse – meie lunastamiseks. Kas meie, kes me ei vääri nii suurt armastust, keeldume andmast talle oma südant? Igal eluhetkel oleme osa saanud tema armu õnnistustest ja just sellepärast ei taipa me teadmatuse ja õnnetuse sügavust, millest meid on päästetud. Kas me võime vaadata temale, keda meie patud on läbi pistnud, ja siiski olla tema armastuse ja ohvri suhtes hoolimatud? Kas me võime, mõeldes au Issanda lõputule alandumisele, nuriseda, et saame igavesse ellu minna vaid läbi võitluse ja enesesalgamise?

Paljude uhke süda küsib: "Miks ma pean pattu kahetsema ja

alanduma enne, kui võin olla kindel, et Jumal mind vastu võtab?"
Vaata Kristusele: ta oli patuta, ja enamgi veel, ta oli taeva Vürst, kuid inimese huvides sai ometi patuks inimsoo eest. "Ta arvati üleastujate hulka. Tema aga kandis paljude pattu ja seisis üleastujate eest."⁷⁸

(46) Mida me siis tegelikult ära anname, kui loovutame kõik? Me saame anda vaid patuga roojastatud südame, et Jeesus selle oma verega puhastaks ja oma võrratu armastusega päästaks. Kuid ometi arvavad inimesed, et seda on raske loovutada. Mul on häbi seda kuulda, häbi sellest kirjutada!

Jumal ei nõua loobumist millestki, mis on meile kasuks. Kõige oma tegevuse juures peab Ta silmas oma laste heaolu. Kui ometi kõik, kes ei ole veel Kristust valinud, saaksid aru, et Tal on neile pakkuda midagi sootuks paremat kui see, mida nad ise püüavad! Inimene, kes mõtleb ja töötab Jumala tahte vastu, teeb oma hingele suurimat ülekohut. Tõelist rõõmu ei leita teel, mille on keelanud Tema, kes teab, mis on kõige parem ja kes soovib inimestele head. Üleastumise tee on õnnetuse ja hävingu tee.

Ekslik on mõelda, et Jumalale meeldib näha oma lapsi kannatamas. Kogu taevas on huvitatud inimese õnnest. Taevane Isa ei sulge rõõmu puisteid ühelegi oma loodutest. Jumalikud eeskirjad kutsuvad vältima neid järeleandmisi, mis tooksid endaga kaasa kannatusi ja pettumusi, mis sulgeksid meie ees ukse õnnele, ukse taevasse. Maailma Lunastaja võtab inimesed vastu nii, nagu nad on: kõigi puuduste, vigade ja nõrkustega. Ta mitte ainult ei puhasta pattudest ega paku lunastust oma vere läbi, vaid Ta rahuldab ka kõigi nende südameigatsuse, kes on valmis Tema ikke vastu võtma ja Tema koormat kandma. Tema eesmärk on anda rahu ja hingamine kõigile, kes tulevad Temalt eluleiba paluma. Ta nõuab meilt ainult nende kohustuste täitmist, mis juhivad meie sammud õndsuse kõrgendikele, kuhu sõnakuulmatu iialgi ei suuda jõuda. Tõeline õnnelik elu on inimesel siis, kui tal on südames Kristus, kirkuse lootus.⁷⁹

(47) Paljud küsivad: "Kuidas ma pean end Jumalale pühendama?" Sa soovid end Temale ära anda, kuid oled moraalselt nõrk, kahtluste ori ja patuelu harjumuste kontrolli all. Su töötused ja

otsused on rajatud liivale. Sa ei suuda valitseda oma mõtteid, ajesid ega kiindumusi. Teadmine, et oled murdnud töotusi ja jätnud lepingud täitmata, nõrgestab sinu usaldust enda siirusesse ja kutsub esile tunde, et Jumal ei saa sind vastu võtta. Sul ei tarvitse siiski meelt heita. Sa pead mõistma, mis on õige tahtejõud. See on inimloomuse juhtiv jõud, otsustus-, valikuvõime. Kõik oleneb tahte õigest rakendamisest. Jumal on varustanud inimesed valikuvõimega. Nende ülesanne on seda kasutada. Sa ei suuda oma südant muuta, sa ei suuda ise garanteerida selle kiindumust Jumala vastu, aga sa võid valida Teda teenida. Siis töötab Tema sinu sees, et sa tahad ning tegutsed Tema meele järgi. Nii viiakse kogu sinu olemus Kristuse Vaimu kontrolli alla; sinu tähelepanu koondub Temale ja su mõtted on Temaga kooskõlas.

Kuitahes suur igatsus headuse ja pühaduse järele on õige, aga kui sa selle juurde seisma jääd, pole sellest mingit kasu. Paljud hukuvad, kuigi lootsid ja soovisid olla kristlased. Nad ei lähe niikaugele, et alistaksid oma tahte Jumalale. Nad ei vali kristlaseks saada nüüd.

(48) Tahet õigesti harjutades võiks sinu elus toimuda täielik muutus. Alistades oma tahte Kristusele, ühendad end jõuga, mis on kõikide vürstiriikide ja võimude üle. Sa saad ülalt jõudu, et püsida kindlana, ja nõnda, pideva alistumisega Jumalale, oled võimeline elama uut elu – usuelu.

Usk ja Jumalast vastuvõtmine

(49) Kui Püha Vaim on elustanud sinu südametunnistuse, oled sa näinud midagi patu kurjusest, selle jõust, süüst ja hädast ning sa vaatad sellele vastikusega. Sa tunned, et patt on sind Jumalast lahutanud ja sa oled kurjusejõudude ahelais. Mida rohkem sa võitled vabanemise pärast, seda enam veendud enda abituses. Su motiivid ja süda pole puhtad. Sa näed, et su elu on olnud täis isekust ja pattu. Sa otsid andeksandmist, puhastamist ja vabastamist. Kooskõla Jumalaga, sarnanemine temaga – mida saad sa teha selle saavutamiseks?

Sa vajad rahu – taeva andestust, rahu ja armastust oma hinge.

Raha eest ei saa seda osta, mõistusega ei saa seda hankida, tarkusega ei saa seda kätte. Ära looda kunagi seda oma jõupingutustega saavutada. Jumal pakub seda sulle kingitusena, "ilma rahata, ilma hinnata".⁸⁰ See on sinu, kui tahad, aga siruta oma käsi ja haara sellest kinni. Issand ütleb: "Kuigi teie patud on helepunased, saavad need lumivalgeks; kuigi need on purpurpunased, saavad need villa sarnaseks."⁸¹ "Ja ma annan teile uue südame ja panen teie sisse uue vaimu."⁸²

Sa oled oma patud üles tunnistanud ja need südames hüljanud. Sa oled otsustanud end temale pühendada. Nüüd mine tema juurde ja palu, et ta peseks ära patu ja annaks sulle uue südame. Siis usu, et ta seda teeb, sest ta on seda töötanud. Kui Jeesus maa peal elas, õpetas ta meid uskuma, et saame selle anni, mida Jumal on töötanud, ja see ongi meie päralt. Jeesus tervendas inimesi haigustest, kui nad uskusid tema jõusse. Ta aitas neid asjades, mida nad võisid näha, innustades niiviisi usaldama teda ka selles, mida nad ei suutnud näha – ta juhtis neid uskuma tema väesse andestada patte. Selgesti väitis ta seda halvatu tervendamisel: "'Aga et te teaksite, et Inimese Pojal on meelevald patte andeks anda maa peal," – siis ta ütles halvatu – "tõuse püsti, võta oma kandraam ja mine koju!"⁸³ Sedasama ütleb ka evangelist Johannes, rääkides Kristuse imetegudest: "Aga need on kirja pandud, et te usuksite, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg, ja et teil uskudes oleks elu tema nimes."⁸⁴

(50) Piibli lihtne kirjeldus sellest, kuidas Jeesus tervistas haigeid, õpetab meile, kuidas uskuda, et ta andestab patud. Meenutame lugu halvatus Betsata tiigi ääres. Vaene kannataja oli abitu, ta polnud oma jäsemeid kasutanud kolmkümmend kaheksa aastat. Ent Jeesus pakkus: "Tõuse üles, võta oma kandraam ja kõnni!"⁸⁵ Haige oleks võinud öelda: "Issand, kui Sa mind terveks teed, siis ma kuulan Su sõna." Aga ei, ta uskus Kristuse sõnu, uskus, et oli tehtud terveks ja pingutas kohe oma jõudu; ta tahtis käia – ja ta käis. Ta tegutses Kristuse sõnade kohaselt ja Jumal andis jõu. Ta oli terveks tehtud.

(51) Samuti on lugu ka sinu kui patusega. Sa ei suuda oma minevikupatte lunastada, sa ei suuda muuta oma südant ega end

pühaks teha. Aga Jumal töötab seda kõike teostada Kristuse kaudu. Sina usud seda töotust. Sa tunnistad oma patud ja pühendad ennast Jumalale. Sa tahad teda teenida. Ja nii kindlasti, nagu sa seda teed, täidab Jumal oma sõna ka sinu suhtes. Kui sa usud töotust – usud, et sulle on andestatud ja oled puhtaks tehtud –, siis hoolitseb Jumal, et see ka nõnda oleks. Sa oled terveks tehtud just nii, nagu Kristus andis halvatuile jõu kõndida, kui mees uskus, et ta on tervendatud. See on nii, kui sa seda usud.

Ära oota, kuni tunnend end olevat terveks tehtud, vaid ütle: "Ma usun seda; see on nii, mitte, et ma seda tunneksin, vaid et Jumal on seda töötanud."

Jeesus ütleb: "Kõike, mida te iganes palves endale palute – uskuge, et te olete saanud, ja see saabki teile!"⁸⁶ Selle töotuse juurde kuulub tingimus: paluda kooskõlas Jumala tahtega. Jumal tahabki meid pattudest puhastada, teha oma lasteks ja aidata meil elada püha elu. Sellepärast võime paluda neid õnnistusi, uskuda, et need saame ja tänada Jumalat ette nende kättesaamise eest. Meie eesõigus on minna Jeesuse juurde, saada puhastatud ning seista käsu ees, tundmata häbi või südametunnistuse piina. "Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses."⁸⁷

Nüüdsest peale ei ole sa enam enese päralt; sa oled kalli hinnaga ostetud. "Teid pole lunastatud kaduvate asjadega, hõbeda või kullaga, /.../ vaid Kristuse kui laitmatu ja puhta Talle kalli verega."⁸⁸ Niisuguse kalli verega! Kui lihtsalt usud Jumalat, on Püha Vaim sünnitanud sinu südames uue elu. Sa oled kui Jumala perekonda sündinud laps ja ta armastab sind nagu ta armastab oma Poega.

(52) Nüüd, kui oled end Jeesusele andnud, ära tagane, ära võta ennast temalt tagasi, vaid ütle päevast päeva: "Ma olen Kristuse oma, ma ise andsin enda temale," ja palu, et ta annaks sulle oma Vaimu pidades sind üleval oma armu läbi. Nii nagu sa pühendumise ja uskumise kaudu tema lapseks said, nii pead sa ka temas elama. Apostel ütleb: "Nii nagu te nüüd olete Kristuse Jeesuse võtnud vastu Issandaks, nõnda käige temas."⁸⁹

Näib, et mõned arvavad, nagu peaksid nad olema prooviajal,

tõestamaks Issandale, et nad on meelt parandanud, enne kui võivad taotleda tema õnnistusi. Kuid nad võivad oodata Jumala õnnistusi just nüüd. Nad peavad saama oma nõrkustes abiks tema armu, Kristuse Vaimu, muidu nad ei suuda kurjale vastu seista. Jeesus soovib, et tuleks tema juurde just sellisena, nagu oleme: patused, abitud, temast sõltuvad. Tulla võime kõigi oma nõrkuste, rumaluse, patuseusega ja langeda kahetsedes tema jalge ette. Talle teeb au kanda meid oma armastuse kätel, siduda meie haavad ja puhastada meid kõigest ebapuhtast.

Just siin eksivad tuhanded: nad ei usu, et Jeesus andestab neile isiklikult, individuaalselt. Nad ei võta Jumalat tema Sõnast. Kõigil, kes nõustuvad esitatud tingimustega, on eesõigus isiklikult kogeda, et iga patu jaoks on andustus kättesaadav. Heida kõrvale kahtlus, et Jumala töötused ei ole mõeldud sinu jaoks. Need on iga kahetseva patuse jaoks. Teenivad inglid toovad Kristuselt jõudu ja armu igale usklikule hingele. Keegi pole nii patune, et ei leiaks jõudu, puhtust ega õiglust Jeesuses, kes suri tema eest. Ta lausa ootab, et saaks temalt ära võtta patuga määritud ja rüvetatud riided ning asendada need õiguse valge rüüga. Ta pakub elu, mitte surma.

(53) Jumal ei käitu meiega nii nagu piiratud inimesed üksteisega. Tema mõtted on halastuse, armastuse ja õrnima kaastunde mõtted. Ta ütleb: "Õel jätku oma tee ja nurjatu mees oma mõtted ning pöördugu Issanda poole, siis halastab tema ta peale; ja meie Jumala poole, sest tema annab palju andeks."⁹⁰ "Ma kaotan su üleastumised nagu pilved ja su patud nagu pilvituse."⁹¹

"Sest mul ei ole head meelt surija surmast, ütleb Issand Jumal. Seepärast pöörduge ja elage!"⁹² Saatan on valmis varastama Jumala õndsakstegevad töötused. Ta soovib riisuda hingest iga lootussädeme ja valguskiire, kuid ära luba tal seda teha. Ära pööra oma kõrva kiusaja poole, vaid ütle: "Jeesus on surnud selleks, et mina võiksin elada. Tema armastab mind ja ei taha, et ma hukkuksin. Mul on kaastundlik taevane Isa; ja kuigi ma olen tema armastust kuritarvitanud, kuigi olen tema poolt jagatud õnnistusi raisanud, siiski ma tõusen, lähen oma Isa juurde ja ütlen: "Ma olen pattu teinud taeva

vastu ja Sinu ees, ma ei ole enam väärt, et mind Su pojaks hüütaks! Pea mind nagu üht oma palgalistest!"" Tähendamissõnas räägitakse, kuidas eksija vastu võetakse: "Aga kui ta alles kaugel oli, nägi isa teda ja tal hakkas hale ning ta jooksis ja langes poja kaela ja andis talle suud."⁹³

(54) Kuid isegi see tähendamissõna, õrn ja liigutav, nagu see on, jääb taevase Isa lõputu kaastunde väljendamisel küündimatuks. Issand kuulutab oma prohveti läbi: "Ma olen sind armastanud igavese armastusega, seepärast jääb mu osadus sinuga."⁹⁴ Kui patune on veel kaugel isamajast, võõral maal oma varandust raiskamas, tunneb Isa süda tema järele igatsust. Iga inimsüdames tärkav soov pöörduda tagasi Jumala poole on tema Vaimu kutse. Jumal anub, palub tungivalt ja tõmbab eksijat Isa armastava südame poole.

Kas saad veel anda maad kahtlustele, kui su ees on Piibli rikkalikud tõotused? Kas sa võid uskuda, et kui õnnetu patune igatseb pöörduda, igatseb oma patud maha jätta, siis Issand võiks teda karmilt keelata kahetsedes tema jalge ette tulemast? Kadugu sellised mõtted! Miski ei ohusta su hinge enam kui selline käsitlus meie taevasesst Isast. Ta vihkab pattu, kuid armastab patust, ja ta andis ennast Kristuse isikus, et kõik soovijad saaksid päästetud ning päriksid igavese õndsuse kirkuse kuningriigis. Kas oleks leidunud võimsamaid või õrnemaid sõnu kui need, mida tema valis, väljendamaks oma armastust meie suhtes? Ta kuulutab: "Kas naine unustab oma lapsukese ega halasta oma ihuvilja peale? Ja kui nad ka unustaksid, ei unusta mina sind mitte."⁹⁵

Tõsta oma pilk üles, kes sa kahtled ja tunned hirmu. Jeesus elab, et meie eest kosta. Täna Jumalat, et ta on oma armsa Poja kinkinud, ja palu, et tema surm sinu eest poleks asjatu. Püha Vaim kutsub sind täna. Tule oma südamega Jeesuse juurde ja sa võid taotleda tema õnnistust.

(55) Kui sa loed tõotusi, pea meeles, et need on kirjeldamatu armastuse ja halastuse väljendus. Igavese Armastuse avar süda tunneb patuse suhtes ääretut kaastunnet. "Temas on meil lunastus tema vere läbi, üleastumiste andekssaamine."⁹⁶ Jah, usu vaid, et Jumal on sinu

aitaja! Ta soovib taastada inimeses oma iseloomu. Kui sina lähened temale ülestunnistamise ja kahetsusega, siis läheneb tema sulle halastuse ja andeksandmisega.

Kristuse järelkäija mõõdupuu

(57) "Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud."⁹⁷

Mõni inimene ei tea oma pöördumise täpset aega ega kohta, samuti mitte kõiki etappe pöördumise protsessis, kuid see pole mingiks tõendiks tema pöördumatuse kohta. Kristus ütles Nikodeemosele: "Tuul puhub, kuhu ta tahab ja sa kuuled ta häält, kuid ei tea, kust ta tuleb ja kuhu läheb. Niisamuti on kõigiga, kes on sündinud Vaimust."⁹⁸ Nagu tuul, mis on nähtamatu, kuid mille toime on siiski selgesti näha ja tunda, on Jumala Vaimu toimimine inimsüdamele. Uuestisünnitav jõud, mida ei näe ükski inimsilm, sünnitab hinges uue elu, loob uue loomuse Jumala näo järgi.

Kuigi Vaimu töö on hääletu ja nähtamatu, on selle tulemus nähtav. Kui Jumala Vaim on uuendanud südame, siis tunnistab sellest elu. Kuigi me ei saa oma südant muuta ega viia end Jumalaga kooskõlla; kuigi me ei tohi üldse loota endale ega oma headele tegudele, näitab meie elu siiski, kas meis elab Jumala arm. Muutus on nähtav iseloomus, harjumustes ja taotlustes. Ilmneb selge ja terav kontrast: millised olid need enne ja millised on nüüd. Iseloomu ei ilmuta juhuslikud head või halvad teod, vaid harjumuspäraste sõnade ja tegude suund.

(58) Pole kahtlust, et käitumise välist korrektsust võib esineda ka ilma Kristuse uuendava väeta. Soov saavutada mõjuvõimu ja teiste lugupidamist võib tingida hästi korrastatud elu. Enesest lugupidamine võib panna meid vältima ilmutamast kurja. Isekas süda võib tegeleda heategevusega. Kuidas siis selgeks teha, kelle poolel me oleme? Kellele kuulub meie süda? Kelle juures viibivad meie mõtted? Kellest armastame rääkida? Kelle päralt on meie soojemad kiindumused ja

parimad jõud? Kui oleme Kristuse omad, on meie mõtted tema juures ja meie meeldivaimad mõtted on temast. Kõik, mis meil on ja mis me oleme, on pühendatud temale. Me igatseme peegeldada tema olemust, hingata tema vaimu, täita tema tahet, olla kõiges temale meelepärased.

Need, kellest saab uus loodu Jeesuses Kristuses, kannavad Vaimu vilju, mis on "armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitsus".⁹⁹ Nad ei lase endistel himudel kujundada oma iseloomu, vaid usu läbi Jumala Pojasse astuvad nad tema jälgedes, peegeldavad tema iseloomu ja puhastavad end nii, nagu tema on puhas. Mida nad ükskord vihkasid, seda nad nüüd armastavad; mida nad varem armastasid, seda nad nüüd vihkavad. Uhked ja isekad muutuvad südamealt alandlikuks ja tasaseks, edevad ja kõrgid muutuvad tõsiseks ja tagasihoidlikuks, joodikud muutuvad karskeks ja liiderlikud puhtaks, tühised maailma kombes ja viisid jäetakse kõrvale. Kristlased ei taotle välispidist ehtimist, neis ilmneb "varjul olev südame-inimene, tasase ja vaikse vaimu kadumatuse ilus."¹⁰⁰

(59) Pole märkigi siirast kahetsusest, kui see ei too esile uuendust. Kui patune täidab oma töötused, annab tagasi, mille on röövinnud, tunnistab oma patud üles ning armastab Jumalat ja kaasinimest, siis ta võib julge olla, et on läinud surmast elusse.

Kui meie, eksijad, patused olendid, tuleme Kristuse juurde ja saame tema andestava armu osaliseks, tärkab me südames armastus. Iga koorem on kerge, sest ike, mille Kristus paneb, on hea. Kohustused muutuvad meeldivaks ja ohvritoomine rõõmuks. Tee, mis enne näis peituvat pimedusse, muutub Õiguse Päikese kiirtes säravaks.

Kristuse iseloomu ilu avaldub tema järelkäijais. Jumala tahte täitmine valmistab Jeesusele rõõmu. Armastus Jumala vastu, agarus teda austada oli juhtiv jõud meie Lunastaja elus. Armastus kaunistas ja õilistas kõiki tema tegusid. Armastus on Jumalast. Pühitsemata süda ei saa seda esile kutsuda ega produtseerida. Seda võib leida ainult südames, kus valitseb Jeesus. "Me armastame, sest tema on meid enne armastanud."¹⁰¹ Jumaliku armu läbi uuendatud südames on tegevuspõhimõtteks armastus. See kujundab iseloomu, juhib impulsse,

kontrollib kirgi, alistab vaenulikkuse ja õilistab kiindumusi. See armastus, kui seda südames kantakse, muudab elu kauniks ja kiirgab kõikjale õilistavat mõju.

Esineb kahesugust eksitust, millest on vaja Jumala lastel – eriti aga neil, kes alles äsja on hakanud lootma tema armule – hoiduda. Esimene neist, sellel oleme juba peatunud, on oma tegudele vaatamine, toetumine millelegi, mida ise suudetakse teha, lootes end seeläbi Jumalaga kooskõlla viia. See, kes pingutab, et saada pühaks oma jõuga käsku pidades, püüab võimatut. Kõik, mida inimene ilma Kristuseta teha suudab, on roojastatud isekuse ja patuga. Ainuüksi Kristuse arm võib meid usu läbi teha pühaks.

(60) Vastupidine ja mitte vähem ohtlik eksitus on, et usk Kristusesse vabastab inimesed Jumala käsu täitmisest; et kuna saame vaid usu kaudu Kristuse armu osaliseks, pole meie tegudel midagi tegemist meie lunastusega.

Pane siin aga tähele, et sõnakuulelikkus ei ole ainult väline nõustumine, vaid armastav teenimine. Jumala käsk on tema loomuse väljendus, see on armastuse suure põhimõtte kehastus ja seepärast tema valitsuse alus nii taevas kui maa peal. Kui meie süda on uuendatud Jumala sarnaseks, kui meie hinge on istutatud jumalik armastus, kas ei täida me siis Jumala käsku oma elus? Kui armastuse põhimõtted on istutatud südamesse, kui inimene on uuendatud tema sarnaseks, kes on ta loonud, siis on täitunud uue lepingu tõotus: "Ma annan oma seadused nende südamesse ja kirjutatan need nende mõistusesse."¹⁰² Ja kui käsk on kirjutatud südamesse, kas ei kujunda see siis elu? Sõnakuulmine – armastav teenimine ja ustavus – on Kristuse järelkäijate õigeks tunnuseks. Nii ju Kiri ütleb: "See ongi Jumala armastamine, et me peame tema käske." "Kes ütleb: "Mina tunnen teda," aga ei pea tema käske, see on valetaja ja temas ei ole tõde."¹⁰³ Selle asemel, et inimest sõnakuulelikkusest vabastada, on usk ja ainult usk see, mis teeb meid Kristuse armu osaliseks, mis teeb meid võimeliseks sõna kuulama.

(61) Me ei teeni lunastust oma sõnakuulelikkusega, sest see on Jumala and, mis võetakse vastu usu läbi. Sõnakuulmine on usu vili.

"Te teate, et tema on ilmunud patte ära kandma ning temas endas ei ole pattu. Ükski, kes pattu teeb, ei ole näinud ega mõistnud teda."¹⁰⁴ See on õige mõõdupuu. Kui me jääme Kristusesse ja meis valitseb Jumala armastus, siis on meie tunded, mõtted, sihid ja toimingud kooskõlas Jumala tahtega, nii nagu see on avaldatud tema pühas käsus. "Lapsed, ärgu keegi eksitagu teid! Kes teeb õigust, on õige nii nagu tema on õige."¹⁰⁵ Õigust määratletakse Jumala püha käsu järgi, nagu see on väljendatud Siinail antud kümnes käsus.

See nõndanimetatud usk Kristusesse, mis väidab vabastavat inimesed kohustusest kuulata Jumala sõna, ei ole usk, vaid kujutus. "Sest teie olete armu läbi päästetud usu kaudu."¹⁰⁶ "Nõnda on ka usuga: kui sel ei ole tegusid, siis on see iseenesest surnud."¹⁰⁷ Enne maa peale tulemist ütles Jeesus enese kohta: "Sinu tahtmist, mu Jumal, teen ma hea meelega ja sinu Seadus on mu südames."¹⁰⁸ Vahetult enne taevasse tagasiminekut väitis Ta: "Mina olen pidanud oma Isa käskke ja jään tema armastusse."¹⁰⁹ Pühakiri ütleb: "Ja sellest me tunneme ära, et oleme teda mõistnud, kui me peame tema käskke. ...Kes ütleb enese püsivat temas, see on ka ise kohustatud käima nõnda, nagu tema on käinud."¹¹⁰ "Sest ka Kristus kannatas teie eest, jättes teile eeskuju, et te käiksite tema jälgedes."¹¹¹

(62) Igavese elu tingimus on praegu täpselt samasugune, nagu see on alati olnud – täpselt sama, mis paradiisis enne meie esivanemate langemist – täielik kuulekus Jumala käsule, täielik õiglus. Kui igavene elu kingitaks mingitel muudel tingimustel kui see, satuks kogu universumi õnn ohtu. Patule koos kõigi sellest tulenevate hädade ja viletsustega oleks avatud tee surematusele.

Enne pattulangemist võis Aadam kujundada õiglast iseloomu kuulekuse kaudu Jumala käskudele. Selles ta aga ebaõnnestus ning tema patu tõttu on ka meie olemus langenud ja me ei saa teha iseennast õigeks. Kuni oleme patused, ebapühad, ei suuda me olla täiuslikult kuulekad pühale käsule. Meil ei ole oma õigust, millega võiksime täita Jumala käsu nõudeid. Kuid Kristus on avanud meile pääsetee. Ta elas samasuguste katsumuste ja kiusatuste keskel, mida meigi kohtame. Ta elas patuta elu. Ta suri meie eest ja nüüd pakub ta

meile võimalust meie patud ära võtta ja anda meile oma õigus. Kui sa annad end temale ja aktsepteerid teda oma Päästjana, siis, olgu su elu olnud kui patune tahes, peetakse sind õigeks tema pärast. Kristuse iseloom on sinu iseloomu asemel ja sind võetakse vastu Jumala ees just nii, nagu sa polekski patustanud.

Veel enamgi – Kristus muudab südame. Ta on usu läbi sinu südames. Sa pead säilitama selle ühenduse oma tahte pideva allutamiseega tema tahtele. Sa pead säilitama selle ühenduse Kristusega usu ja oma tahte temale allutamise kaudu. Niikaua kui sa seda teed, töötab ta sinus, et sa tahad ja tegutsed tema meele järgi. Nii võid sa öelda: "Ja mida ma nüüd elan ihus, seda ma elan usus Jumala Pojasse, kes mind on armastanud ja on iseenese loovutanud minu eest."¹¹² Jeesus ütles oma jüngeritele: "Sest teie pole rääkijad, vaid teie Isa Vaim kõneleb teie kaudu."¹¹³ Niisiis, Kristuse töö sinus avaldub sama vaimu ja samasuguste heade tegude – õiguse ja sõnakuulmise tegude – läbi.

(63) Nii ei ole meis enestes midagi, millega kiidelda. Meil pole mingit alust enesekiituseks. Meie lootuse ainus alus on meie teeneks loetud Kristuse õigus ja see, mida Kristuse Vaim meis ja meie läbi esile toob.

Kui me räägime usust, siis jälgigem ka erinevust, mida peaksime meeles pidama. On olemas selline usk, mis erineb täielikult õigest usust. Jumala olemasolu ja vägi ning tema Sõnas peituv tõde on faktid, mida isegi Saatan ja tema väehulgad ei saa oma südames eitada. Piibel ütleb, et "kurjad vaimud usuvad seda ja värisevad hirmust,"¹¹⁴ see aga pole õige usk. Kus pole ainult usk Jumala Sõnasse, vaid ka oma tahte allutamine temale, kus süda on loovutatud temale, kus kiindumused on püsivalt temale suunatud, seal on usk – usk, mis toimib armastuses ja puhastab hinge. Sellise usu läbi uuendatakse süda Jumala sarnaseks. Ja süda, mis oma uuendamatuses ei olnud ega saanudki olla Jumala käsule sõnakuulelik, rõõmustab nüüd selle pühade eeskirjade üle ja hüüab koos psalmikirjutajaga: "Kuidas ma armastan sinu Seadust! Iga päev mõlgutan ma mõttes seda."¹¹⁵ Ja käsu õigus on täidetud meis, kes me "ei käi oma loomuse, vaid Vaimu järgi".¹¹⁶

(64) Leidub inimesi, kes on ära tundnud Kristuse andestava armastuse ja kes tõepoolest soovivad olla Jumala lapsed, kuid märgates, et nende iseloom on puudulik ja elu vigane, on nad valmis kahtlema, kas nende süda on tõepoolest Püha Vaimu poolt uuendatud. Sellistele ütlesin: ärge laskuge meeleheitesse! Me peame sageli maha langema ja Jeesuse jalgade ees oma puuduste ja vigade pärast nutma, kuid me ei tohi sellepärast heituda. Isegi kui oleksime vaenlasele alla jäänud, ei ole meid kõrvale heidetud. Jumal ei ole meid maha jätnud ega tagasi lükanud. Ei! Kristus on Jumala paremal käel ja kostab meie eest. Armastatud jünger Johannes ütles: "Seda ma kirjutan teile, et te ei teeks pattu. Aga kui keegi patustab, siis on meil eestkostja Isa juures, Jeesus Kristus, kes on õige."¹¹⁷ Ära unusta ka Kristuse sõnu: "Isa ise armastab teid."¹¹⁸ Ta soovib sind endale tagasi, näha sinus peegeldumas oma puhtust ja pühadust. Kui sa vaid tahad allutada end temale, siis tema, kes sinus head tööd alustas, viib selle ka edasi kuni Jeesuse Kristuse päevani. Palu innukamalt. Usu täielikumalt. Kui hakkame umbusaldama oma jõudu, siis lootkem Lunastaja jõule – nii võime kiita teda, kes on meie tervis.

Mida lähemale sa tuled Jeesusele, seda puudulikumana endale näid, sest sinu nägemisvõime muutub teravamaks ning sinu puudused on selgesti nähtavad ja ilmses vastuolus tema täiusliku olemusega. See tõendab, et Saatana meelitused on kaotanud oma jõu, et Jumala Vaimu elustav jõud sind äratab.

(65) Südames, mis ei taju oma patust, ei saa olla sügavale juurdunud armastust Jeesuse vastu. Kristuse armus muudetud hing imetleb tema jumalikku iseloomu. Kui me aga ei näe oma moraalset moonendumist, on see eksimatuks tõendiks, et me pole veel Kristuse ilule ega erakordsele headusele pilkugi heitnud.

Mida vähem näeme hinnatavat iseendas, seda enam imetleme Lunastaja ääretut puhtust ja kaunidust. Pilk oma patustele juhhib meid tema juurde, kes saab armu anda. Kui inimene, tajudes oma abitust, sirutub Jeesuse järele, siis ta ilmutab end väes. Mida enam meie puudulikkuse tunnetus meid tema ja Sõna juurde juhhib, seda ülevam paistab tema iseloom ja seda täielikumalt peegeldame tema kuju.

Kasvamine Kristuses

(67) Südame muutusest, mille kaudu saame Jumala lapseks, räägitakse Piiblis kui sündimisest. Veel võrreldakse seda põllumehe külvatud hea seemne idanemisega. Samamoodi need, kes on äsja kogenud pöördumist Kristuses, peavad nagu "äsjasündinud lapsed"¹¹⁹ kasvama täiskasvanud meesteks ja naisteks Kristuses Jeesuses. Või nagu põllule külvatud hea seeme, peavad ka nemad kasvama ja vilja kandma. Jesaja ütleb, et "neid nimetatakse "Õigluse tammedeks", "Jehoova istanduseks", millega ta ennast ehib."¹²⁰ Näited on toodud igapäevasest elust, et me mõistaksime paremini vaimuliku elu saladuslikke tõdesid.

Inimese kogu tarkus ja osavus ei suuda anda elu isegi väikseimale elavale looduses. Nii taimed kui loomad saavad elu vaid sellest elust, mida Jumal on andnud. Samuti sünnib vaimulik elu inimsüdames ainult Jumalast lähtuvast elust. Kui inimene ei "sünni ülalt",¹²¹ ei saa ta osa elust, mida Kristus tuli andma.

Nagu eluga, nii on ka kasvamisega. Vaid Jumal saab panna punga puhkema ja õie vilja kandma. Tema väe läbi areneb seemnest "esmalst orast, seejärel päid, seejärel täit nisutera pea sees".¹²² Prohvet Hoosea ütleb Iisraeli kohta, et ta "õitseb nagu lilleke".¹²³ Nad ärkavad uuele elule nagu vili ja "õitsevad nagu viinapuu".¹²⁴ Jeesus käsib: "Pange tähele lilli," kuidas nad kasvavad.¹²⁵ Taimed ja lilled ei kasva oma hoole, mure ega jõupingutustega, vaid vastu võttes seda, millega Jumal on neid varustanud, et rahuldada nende elu vajadused. Laps ei saa endale oma jõuga ega muretsemisega pikkust juurde lisada. Sama vähe saad sina oma muretsemise või pingutamise järel julgestada oma vaimulikku kasvu. Taim, nagu lapski, kasvab, võttes ümbrusest vastu seda, mis on tema elu jaoks vajalik: õhku, päikesepaistet ja toitu. Mida tähendavad need loodusannid loomadele ja taimedele, seda on Kristus nendele, kes temale loodavad. Ta on neile "igavene valgus"¹²⁶ ning "päike ja kilp".¹²⁷ Ta on "Iisraelile nagu kaste".¹²⁸ "Ta tuleb maha otsekui vihm ädala peale."¹²⁹ Ta on elav vesi ja "Jumala leib... kes

tuleb taevast alla ja annab maailmale elu".¹³⁰

(68) Oma Poja võrratus annis on Jumal ümbritsenud kogu maailma armu atmosfääriga, mis on niisama reaalne nagu õhk, mis ringleb ümber maakera. Kõik, kes valivad hingata seda eluandvat õhku, elavad ja kasvavad täisealisteks meesteks ja naisteks Kristuses Jeesuses.

Nagu lill pöördub päikese poole, et valguskiired tooksid esile selle ilu ja sümmeetria, nii peaksime ka meie pöörduma Õiguse Päikese poole, et taeva valgus saaks meid valgustada ja meie iseloom saaks arendatud Kristuse sarnaseks.

Jeesus õpetab sedasama, kui Ta ütleb: "Jääge minusse ja mina jään teisse. Nii nagu oks ei suuda kanda vilja omaette, kui ta ei jää viinapuu külge, nõnda ka teie, kui te ei jää minu külge... Sest minust lahus ei suuda te midagi teha."¹³¹ Et elada püha elu, oled sa sama sõltuv Kristusest, nagu oks on sõltuv tüvest, et kasvada ja vilja kanda. Lahus Temast ei ole sul elu. Sul pole jõudu kiusatustele vastu seista ning sa ei suuda kasvada armus ega pühaduses. Temas püsides võid sa õitseda. Temast elu ammutades sa ei närtsi ega jää viljatuks. Sa oled siis nagu puu, mis on istutatud veeojade äärde.

(69) Paljudel on kujutlus, et nad peavad mingi osa tööst tegema üksinda. Nad on uskunud Kristusesse, et saada patud andeks, kuid nüüd nad püüavad oma jõuga õigesti elada. Iga selline jõupingutus jookseb paratamatult liiva. Jeesus ütleb: "Minust lahus ei suuda te midagi teha!" Meie kasvamine armus, meie rõõm, meie kasulikkus – kõik see sõltub meie ühendusest Kristusega. Igapäevasest, pidevast osadusest temaga – temas püsimisest – sõltub meie kasvamine armus. Ta pole üksnes meie usu alustaja, vaid ka lõpuleviija. Kristus on esimene, viimane ja igavene. Ta peab meiega olema mitte ainult rännaku alguses ja lõpus, vaid igal sammul meie teel. Taavet ütleb: "Ma pean Issandat alati oma silma ees, ma ei kõigu, sest ta on mu paremal pool."¹³²

Võib-olla sa küsid: "Kuidas ma pean Kristuses püsima?" Samuti nagu sa tema alguses vastu võtsid. "Nii nagu te nüüd olete Kristuse Jeesuse võtnud vastu Issandaks, nõnda käige temas."¹³³ "Õige jääb

usust elama."¹³⁴ Sa andsid end täielikult Jumalale, et teda teenida ja tema sõna kuulata, ning võtsid Kristuse vastu oma Päästjaks. Sa ei suutnud iseennast lunastada oma pattudest ega muuta oma südant; andnud end aga Jumalale, usud, et ta Kristuse tõttu tegi seda kõike sinu jaoks. Usu läbi said sa Kristuse omaks ja usu läbi pead sa üles kasvama temas, andes ja vastu võttes. Sa pead andma kõik: oma südame, oma tahte, oma teenimise, et täita kõiki ta nõudeid. Ja sa pead vastu võtma kõik: Kristuse, kogu õnnistuse täiuse, et ta jääks sinu südamesse ja oleks sinu jõud, sinu õigus, sinu alaline aitaja – annaks sulle jõudu sõna kuulata.

(70) Pühenda end Jumalale hommikul – olgu see sinu kõige esimene töö. Olgu su palve: "Võta mind, oh Issand, täiesti enda omaks. Ma panen kõik oma plaanid Sinu jalge ette. Kasuta mind täna oma teenistuses. Jää minuga ja olgu kõik minu tööd tehtud Sinus!" Ja nii igal päeval. Igal hommikul pühenda end Jumalale selleks päevaks. Alluta kõik oma plaanid temale, et need kas teostuksid või ei, nii nagu tema ettenägevus seda osutab. Nõnda võid sa päev päeva järel anda oma elu Jumala kätte ja nii kujundatakse su elu ikka enam ja enam Kristuse sarnaseks.

Elu Kristuses on rahulik elu. Võib-olla ei ole seal tunnete ekstaasi, kuid seal peab olema püsiv, rahulik usaldus. Su lootus ei ole iseeneses, see on Kristuses. Sinu nõrkus on ühendatud tema tugevusega, sinu asjatundmatus tema tarkusega, sinu järeleandlikkus tema vastupidavusega. Nii ei tohi sa vaadata iseendale, lasta oma meeltel tegeleda iseenesega, vaid sa pead vaatama Kristusele. Püsigu su mõtted tema armastuse ja iseloomu ilu ning täiuslikkuse juures. Kristuse enesesalgamine, alandlikkus, puhtus ja pühadus, tema võrratu armastus – see on aine, millesse sa oma hinges peaksid süvenema. Tema armastamise, jäljendamise, täieliku usaldamise läbi muudetakse sind tema sarnaseks.

(71) Jeesus ütleb: "Jääge minusse."¹³⁵ Need sõnad väljendavad rahu, stabiilsust, usaldust. Ta kutsub veel: "Tulge minu juurde /.../ ja mina annan teile hingamise!"¹³⁶ Sama mõtet väljendavad ka Laulja sõnad: "Ole vait Issanda ees ja oota teda."¹³⁷ Ja Jesaja kinnitab:

"Rahus ja lootuses oleks teie jõud."¹³⁸ See rahu ei seisne tegevusetuses, sest rahu puudutav töö on Lunastaja kutses ühendatud üleskutsega tööle: "Võtke enda peale minu ike /.../ ja te leiate hingamise."¹³⁹ Mida täielikumalt jääb inimene Kristusesse, seda hoolikam ja energilisem on ta tema töös. Süda, mis püsib kõige täielikumalt Kristuses, on kõige tõsisem ja aktiivsem töös tema heaks.

Kui mõtted tegelevad iseendaga, on need ära pööratud Kristuselt, jõu ja elu allikalt. Selleks et takistada ühenduse ja osaduse loomist Kristusega, püüabki Saatan püsivalt meie tähelepanu Päästjast eemal hoida. Maailma naudingud, elumured, nõutus ja hooled, teiste vead või su oma vead ja puudused – mõnega neist või kõigiga korruga püüab ta kõita su tähelepanu. Ära lase end tema sepitsustest eksiteele viia. Paljusid, kes on tõepoolest kohusetundlikud ja soovivad elada Jumalale, ahvatleb ta liiga sageli mõtlema oma vigadele ja nõrkustele ning nii neid Kristusest lahutades loodab ta võitu saavutada. Me ei peaks tegema ennast elu keskpunktiks ega tundma rahutust ja hirmu, kas ikka saame päästetud. Kõik see pöörab hinge ära meie jõu allikast. Usalda oma hinge hoidmine Jumala hoolde ja usu kindlasti temasse. Räägi ja mõtle Jeesusest. Las sinu mina kaob temasse. Heida kõrvale kõik kahtlused. Loobu hirmudest. Ütle koos apostel Paulusega: "Nüüd ei ela enam mina, vaid Kristus elab minus. Ja mida ma nüüd elan ihus, seda ma elan usus Jumala Pojasse, kes mind on armastanud ja on iseenese loovutanud minu eest."¹⁴⁰ Jää püsima Jumalasse. Ta suudab hoida seda, mida oled usaldanud tema hoolde. Kui sa annad end tema kätte, siis ta annab sulle kaugelt rohkem kui võidu tema läbi, kes on sind armastanud.

(72) Kui Kristus võttis enda peale inimolemuse, sidus ta inimkonna enesega sellise armastusesidemega, mida ei suuda ealeski purustada ükski jõud peale inimese enda valiku. Saatan ahvatleb meid pidevalt seda sidet murdma – eralduma Kristusest. Sellepärast peaksime valvama, pingutama ja paluma, et miski ei meelitaks meid valima teist isandat; me oleme ju selleks alati vabad. Vaadake püsivalt Kristusele, siis ta hoiab meid. Vaadates Jeesusele, oleme kaitstud. Mitte miski ei saa meid tema käest ära kiskuda. Pidevalt teda

vaadeldes "meid muudetakse samasuguseks kujuks kirkusest kirkusesse. Seda teeb Issand, kes on Vaim".¹⁴¹

Just niimoodi said jüngrid oma kalli Päästja sarnaseks. Kui jüngrid kuulasid Jeesuse sõnu, tundsid nad oma vajadust tema järele. Nad otsisid, leidsid ja järgisid teda. Nad olid temaga koos majas, lauas, kambris, väljal. Nad olid temaga nagu õpilased õpetajaga ja said päev-päevalt tema huulilt õpetusi pühadest tõdedest. Nad vaatasid temale nagu sulased isandale, saamaks teada oma kohustusi. Jüngrid tundsid samasuguseid kiusatusi nagu meie.¹⁴² Neil oli patuga samasugune võitlus võidelda nagu meilgi. Nad vajasisid sama armu, et elada püha elu.

(73) Isegi Johannesel, armastatud jüngril, kellest kõige täielikumalt peegeldus sarnasus Päästjaga, ei olnud selline hea iseloom loomupäraselt. Ta ei olnud ainult enesekindel ja auahne, vaid ka tormakas ja solvuv. Aga kui talle avaldus jumalik iseloom, tajus ta oma puudulikkust, ja see teadmine pani ta alanduma. See tugevus ja kannatlikkus, vägi ja õrnus, majesteetlikkus ja alandlikkus, mida ta nägi Jumala Poja igapäevases elus, täitis ta hinge imetluse ja armastusega. Päev-päevalt tõmbus ta süda Kristusele üha lähemale, kuni ta armastuses oma Meistri vastu kaotas silmist iseene. Tema vihakandev auahne loomus alistus Kristuse ümberkujundavale väele. Püha Vaimu muutev jõud uuendas ta südame. Kristuse armastuse jõud kujundas ümber ta iseloomu. See on alati nii: kui Kristus elab südames, kujuneb ümber inimese kogu iseloom. Kristuse Vaim, tema armastus pehmenab südame, muudab inimese sõnakuulelikuks oma tahte ja suunab mõtted ja soovid Jumala ja taeva poole.

Kui Kristus läks taevasse, tundsid tema järelkäijad üha edasi tema lähedust. See oli isiklik lähedalolu, täis armastust ja valgust. Jeesus, Päästja, kes oli koos nendega rännanud, jutustanud ja palvetanud, kes oli rääkinud nende südamele lootuse ja lohutuse sõnu, oli võetud nende juurest, rahukuulutuse huulil, üles taevasse ja kui inglihulk teda vastu võttis, kandus nende kõrvu tema hää: "Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni."¹⁴³ Jeesus oli läinud taevasse inimese kujul. Nad teadsid, et ta on ka Jumala trooni ees

nende Sõber ja Päästja, et tema osavõtlikkus jääb muutumatuks, et ta on kannatava inimkonnaga ikka üks. Ta esitab Jumala ees oma kalli vere teeneid, näidates oma haavatud käsi ja jalgu, mis meenutavad seda hinda, mille ta maksis lunastatute eest. Jüngrid teadsid, et ta on taevasse läinud neile aset valmistama ning et ta tuleb tagasi ja võtab nad enese juurde.

(74) Kui jüngrid pärast Kristuse taevaminekut kogunesid, saatsid nad agaralt oma palveid Isa ette Jeesuse nimel. Pühalikus aukartuses kummardusid nad palvesse, korrates tóotust: "Mida te iganes palute Isalt, seda ta annab teile minu nimel." "Tänini ei ole te midagi palunud minu nimel. Paluge, ja te saate, et teie rõõm oleks täielik!"¹⁴⁴ Nad sirutasid oma usukäed ikka kõrgemale ja kõrgemale võimsa põhjudusega: "Kristus Jeesus on [see], kes suri ja, mis veel enam, kes üles äratati, kes on Jumala paremal käel ja kes palub meie eest."¹⁴⁵ Nelipühi tõi nende juurde Lohutaja, kelle kohta Kristus oli öelnud, et ta "on teie sees".¹⁴⁶ Veel oli ta öelnud: "Teile on parem, et ma lahkun, sest kui ma ei lahkuks, ei tuleks Lohutaja teie juurde, aga kui ma ära lähen, siis ma saadan tema teie juurde."¹⁴⁷ Nüüdsest pidi Kristus Püha Vaimu läbi alaliselt oma laste südames elama. Nende ühendus temaga oli nüüd veel lähedasem kui siis, mil ta isiklikult nende keskel oli. Neis elava Kristuse valgus, armastus ja jõud kiirgas neist, nii et inimesed seda nähes "panid... seda imeks. Nad tundsid ära, et need mehed olid olnud Jeesuse kaaslased."¹⁴⁸

(75) Kõike seda, kes Kristus oli oma jüngritele, soovib ta olla oma lastele ka tänapäeval, sest oma viimases palves koos tema ümber kogunenud väikese jüngrite hulgaga ütles ta: "Ma ei palu üksnes nende eest, vaid ka nende eest, kes nende sõna läbi hakkavad minusse uskuma."¹⁴⁹

Jeesus palvetas meie pärast ja palus, et oleksime üks temaga, nagu tema on üks Isaga. Milline ühendus see küll on! Päästja on öelnud enda kohta: "Poeg ei saa midagi teha iseenesest."¹⁵⁰ "Isa, kes asub minus, teeb oma tegusid."¹⁵¹ Kui Kristus elab meie südames, siis ta töötab meis, et me tahame ja toimime "tema hea nõu kohaselt".¹⁵² Me peame töötama, nagu tema töötas, me peame ilmutama

samasugust vaimu. Ja nõnda, teda armastades ja temasse jäädes, kasvame "kõigiti selle sisse, kes on pea – Kristus".¹⁵³

Töö ja elu

(77) Jumal on universumi elu, valguse ja rõõmu allikas. Nagu valguskiired päikeselt, nagu allikast purskuvad veejoad hoovavad temast õnnistused kõigile tema looduile. Kus iganes on Jumala armastus inimese südames, hoovab see armastuse ja õnnistusena edasi teistele.

Meie Päästja rõõm seisnes langenud inimese ülestõstmises ja lunastamises. Selle eest ei pidanud ta kalliks isegi oma elu, vaid talus risti häbist hoolimata. Samuti on inglid hõivatud tööga teiste õnne heaks. See on nende rõõm. See, mida omakasupüüdlik süda peaks alandavaks – nende aitamine, kes on armetud ja viletsad, igati madalal tasemel, nii iseloomult kui ühiskondlikult positsioonilt –, on patuta inglite töö. Kristuse ennastohverdava armastuse vaim valitseb taevast ja on taevaliku õnne põhiolemus. Sama vaim peab olema ka Kristuse järelkäijail selles töös, mida nad teevad.

Kui südames valitseb Kristuse armastus, on see nagu hea lõhn, mida ei saa varjata. Selle püha mõju tunnevad kõik, kellega me kokku puutume. Kristuse Vaim südames on nagu allikas kõrbes, mis voolab kõike värskendades ja innustab neid, kes hukkumas, jooma eluvett.

Armastus Jeesuse vastu väljendub soovis töötada nagu töötas tema inimkonna õnnistuseks ja ülestõstmiseks. See juhib armastusele, õrnusele ja kaastundele kõigi meie taevase Isa hoole all olevate loodolevuste vastu.

(78) Päästja ei taotlenud maa peal elades mugavust ega pühendunud iseendale, vaid ta pingutas püsivalt, innukalt, väsimatult langenud inimsoo lunastuse heaks. Sõimest kuni Kolgatani käis ta enesesalgamise teed, püüdmata vabaneda rasketest ülesannetest, vaevarikastest teekondadest, kurnavast tööst ja hoolest. Ta ütles: "Inimese Poeg ei ole tulnud, et lasta ennast teenida, vaid et ise teenida

ja anda oma elu lunaks paljude eest!"¹⁵⁴ See oli tema elu suur eesmärk. Kõik muu oli teisejärguline ja selle teenistuses. Tema söök ja jook oli Jumala tahte järgi tegutsemine ja tema töö lõpetamine. Iseenesel ja oma huvidel polnud Jeesuse töös kohta.

Nii on ka Kristuse armust osasaajad valmis tooma mistahes ohvrit, et teisedki, kelle eest ta suri, saaksid osa taevasest annist. Nad teevad kõik mis võimalik, et maailm oleks parem selle võrra, et nemad seal viibivad. Selline vaim on tõeliselt pöördunud inimese kindel märk. Kui inimene tuleb Kristuse juurde, tekib soov kohe teiste teatavaks teha, kui hea sõbra on ta leidnud Jeesuses. Ta ei saa päästvat ja pühitsevat tõe sulgeda oma südamesse. Kui oleme riietatud Kristuse õigusega ja täidetud tema Vaimu rõõmuga, ei suuda me vaikida. Kui oleme maitsenud ja näinud, et Issand on hea, siis on, millest jutustada. Nagu Filippus, kui ta leidis Päästja, kutsume meiegi teisi tema juurde. Me püüame esitada Kristuse ligitõmbavust ja tulevase maailma veel nähtamatut tegelikkust. Me soovime pühalikult järgida teed, millel astus Jeesus. Soovime hardalt, et ka meie kaaslased näeksid Jumala Talle, "kes kannab ära maailma patu".¹⁵⁵

(79) Kui teeme teistele õnnistuste jagamisel jõupingutusi, saame ka ise õnnistatud. See oligi Jumala eesmärk, kui ta andis meile ülesande lunastusplaanis. Ta on kinkinud inimestele eesõiguse saada osa jumalikust olemusest, et omakorda jagada õnnistusi teistele. See on kõrgeim austus, suurim rõõm, mida Jumalal on võimalik lasta inimestele osaks saada. Need, kes armastusetöös selliselt kaasa löövad, saavad lähemale oma Loojale.

Jumal oleks võinud usaldada evangeeliumi kuulutamise ja kogu armastava teenistuse inglite hooleks. Ta oleks võinud kasutada veel teisigi vahendeid oma eesmärgi teostamiseks. Kuid oma lõpmatus armastuses valis ta teha meid enda, Kristuse ja inglite kaastöölisteks, et saaksime osa õnnistusest, rõõmust ja vaimulikkuse tõusust, mis tuleneb omakasupüüdmatust teenimisest.

Meid tuuakse lähedasse ühendusse Kristusega, kui saame tema kannatuste osaliseks. Iga ennastohverdav tegu teiste heaks tugevdab heategevuse meelsust andja südames ja ühendab meid lähedasemalt

maailma Lunastajaga, kes "oli rikas" ja "sai vaeseks" meie pärast, et meie "tema vaesusest" saaksime "rikkaks".¹⁵⁶ Ja ainult siis, kui täidame jumalikku eesmärki meie loomisel, võib elu olla meile õnnistuseks.

(80) Kui sa lähed tööle, mille Kristus on kavandanud oma järelkäijatele, ja võidad hingi, siis tunned, et vajad sügavamat kogemust, suuremaid teadmisi jumalikest asjadest ning tunned ka nälga ja janu õiguse järele. Siis palud sa tõsiselt Jumalat, su usk muutub tugevamaks ja su hing joob üha sügavamalt päästmise allikast. Vastuseis ja kannatused juhivad sind Piibli ja palve juurde. Sa kasvad armus ja Kristuse tundmises ning saad rikkaliku kogemuse.

Omakasupüüdmatu meelsus töös teiste heaks annab iseloomule sügavuse, stabiilsuse ja Kristuse sarnase ilu ning toob selle omanikule rahu ja õnne. Tema püüdlused on õilistatud, laiskusel ega isekusel pole enam kohta. Need, kes taoliselt kristlikke voorusi harjutavad, kasvavad ja muutuvad tugevaks Jumala töös. Nad saavad selge vaimuliku arusaamisvõime, kindla, kasvava usu ja suureneva palvejõu. Jumala Vaim, kes mõjutab nende meeli, toob nende hinges esile püha kooskõla vastuseks jumalikule puudutusele. Need, kes pühenduvad omakasupüüdmatutele jõupingutustele teiste heaks, aitavad kõige kindlamini kaasa ka enese päästmisele.

Kasvame armus ainult siis, kui teeme omakasupüüdmatult just seda tööd, mille Kristus on meile määranud – kui püüame oma võimete kohaselt olla abiks ja õnnistuseks neile, kes vajavad abi, mida meie saame neile anda. Jõud tuleb harjutamisest; tegevus on just seesama elutingimus. Need, kes püüavad kristlikku elu säilitada vaid Jumala armust tulenevaid õnnistusi passiivselt vastu võttes, tegemata midagi Kristuse heaks, sarnanevad neile, kes ainult söövad ega tee tööd. Nagu füüsilises, nii ka vaimses maailmas johtub tegevusetusest mandumine ja laostumine. Inimene, kes keelduks kasutamast oma jäsemeid, kaotaks peagi jõu neid kasutada. Samuti kristlane, kes ei kasuta Jumalalt saadud võimeid, pole mitte ainult võimetu kasvama Kristuses, vaid ta kaotab ka selle jõu, mis tal enne oli.

(81) Jumal on seadnud Kristuse koguduse inimeste päästmiseks.

Selle ülesandeks on viia evangeelium maailmale. See kohustus hõlmab kõiki kristlasi. Igaüks peab täitma Päästja ülesannet vastavalt oma talentidele ja võimalustele. Kristuse armastus, mis meile on ilmutatud, teeb meid võlgnikeks kõigi ees, kes teda ei tunne. Jumal on andnud meile valguse mitte ainult meie endi jaoks, vaid ka teistele jagamiseks.

Kui Kristuse järelkäijad tunneksid oma kohustusi, võiks tuhandeid olla seal, kus täna on vaid üks paganatele evangeeliumi kuulutamaks. Kõik, kes ei saa isiklikult töösse astuda, võiks toetada seda oma vahendite, poolehoiu ja palvetega. Kristlikes maades tehtaks hingede kasuks palju rohkem tõsist tööd.

Kui soovime teenida Kristust, pole meil vaja minna paganlikesse maadesse ega lahkuda isegi oma kodu kitsast ringist, kui meie kohus on olla seal. Me võime tööd teha oma kodus, koguduses ja nende seas, kellega lävime ja kellega igapäevast tööd tehes kokku puutume.

Suurema osa oma maapealsest elust veetis meie Päästja, töötades kannatlikult Naatsaretis puusepatöökojas. Teenivad inglid saatsid Issandat, kui ta kõndis tundmatu ja austamatuna kõrvuti põllumeeste ja töolistega. Ta täitis ustavalt oma missiooni nii tagasihoidlikus ametis kui tervistades haigeid või kõndides Galilea järve tormistel lainetel. Nii võime meiegi elu kõige silmapaistmatumates kohustustes ja kõige madalamatel positsioonidel kõndida ja töötada koos Jeesusega.

(82) Apostel ütleb: "Vennad, püsigu igaüks Jumala ees selles, milles ta on kutsutud."¹⁵⁷ Äriees võib oma äri juhtida nii, et ta oma ustavusega austab oma Meistrit. Kui ta on tõeline Kristuse järelkäija, viib ta oma usu igasse tegevusse ja ilmutab inimestele Kristuse Vaimu. Käsitöeline võib hoolsalt ja ustavalt esindada teda, kes töötab ühiskondlikult madalal positsioonil Galilea küngaste vahel. Igaüks, kes nimetab Kristuse nime, peaks tegutsema nii, et teised, nähes tema tööd, hakkaksid austama oma Loojat ja Lunastajat.

Paljud, kes ei taha pühendada oma andeid Kristuse teenistusse, õigustavad ennast, et teised on andekamad ja suuremate eeldustega. Arusaam, et ainult need, kellel on erilised anded, peavad oma võimed

pühendama Jumala töösse, on laialt levinud. Paljud on jõudnud arusaamani, et talendid antakse ainult eliitklassile, teised aga on neist ilma jäetud ning nende jaoks ei ole tööd ega tasu. Tähtendamissõna kohaselt pole see nii. Kui kojaisand kutsus kokku oma teenijad, andis ta igauhele töö.

Armastuse sunnil täidame elu kõige tähtsusetumadki kohustused nõnda "nagu Issandale".¹⁵⁸ Kui südames on Jumala armastus, avaldub see ka elus. Meid ümbritseb Kristuse hea lõhn ja meil on õilistav ja õnnistav mõju.

(83) Sa ei peaks ootama erilisi võimalusi ega harukordseid vaimuandeid, enne kui lähed Jumala tööle. Sul pole vaja sugugi muretseda, mida mõtleb sinust maailm. Kui su igapäevane elu tunnistab usu puhtusest ja siirusest ning kui teised on veendunud, et soovid olla neile abiks, siis ei jää sinu jõupingutused asjatuiks.

Kõige tagasihoidlikumad ja vaesemad Jeesuse jüngrid võivad olla teistele õnnistuseks. Võib-olla nad ei mõista, et teevad midagi eriliselt head, kuid alateadliku mõju abil võivad nad panna liikvele õnnistuselained, mis suurenevad ja süvenevad ja mille mõjust võivad nad teada saada alles lõplike kokkuvõtete tegemise päeval. Nad ei tunne ega tea, et teevad midagi suurt. Neil pole vaja end väsitada muretsemisega õnnestumise pärast. Nad peavad rahulikult jätkama ja tegema ustavalt tööd, mille Jumala ettenägevus on neile määranud, ja nende elu pole siis kasutu. Nende hing kasvab üha enam Kristuse eeskuju sarnaseks; nad on Jumala kaastöölised selles elus ja on nõnda sobivad tulevase elu kõrgema tegevuse ja varjutamatu rõõmu jaoks.

Jumala tundmine

(85) Palju on neid viise, millega Jumal püüab endast märku anda ja mõjutada meid astuma osadusse temaga. Loodus kõneleb meie meeltele lakkamatult. Jumala armastus ja kirkus, mis avalduvad tema kätetöös, mõjutavad avatud südant. Kuulja kõrv võib kuulda ja mõista Jumala kõnet looduses. Rohelised nurmed, majesteetlikud puud,

pungad ja õied, ruttavad pilved, vihma sadu, vulisev oja ja taevalaotuse hiilgus – kõik see kõnetab meid ja kutsub tutvuma temaga, kes on need kõik teinud.

Päästja seostas oma väärtuslikud õpetused loodusega. Puud, linnud, orgude lilled, künkad, järved ja kaunis taevast, samuti igapäevase elu vahejuhtumid ja ümbrus – kõik olid ühendatud tõe sõnaga, et tema õpetused tuleksid sageli meelde, isegi keset askeldusi ja pingelist tööd.

Jumal soovib, et tema lapsed hindaksid tema tööd ja leiaksid rõõmu lihtsast rahulikust ilust, millega ta on ehtinud meie maapealse kodu. Ta armastab ilu, kuid enam kui midagi väliselt veetlevat, armastab ta iseloomu ilu. Ta soovib, et me viljeleksime puhtust ja lihtsust, lillede rahulikku graatsiat.

Kui me vaid tahaksime kuulata, siis õpetaks Jumala loodu meile sõnakuulelikkuse ja ustavuse väärtuslikke õppetunde. Alates tähtedest, mis sajandist sajandisse jätkavad maailmaruumis neile kindlaksmääratud nähtamatut teed, kuni väikseima aatomini kuuletub kogu loodus Jumala tahtele. Jumal hoolitseb kõige eest ja peab ülal kõike, mis ta on loonud. Tema, kes peab üleval loendamatu maailmu mõõtmatuses, hoolitseb samal ajal ka väikese varblase eest, kes kartmatult oma väljapaistmatut laulu laulab. Kui inimesed lähevad välja oma igapäevatööle, kui nad pühenduvad palvele, kui nad heidavad õhtul magama ja kui nad hommikul üles tõusevad, kui rikas pidutseb oma palees või kui vaene kogub oma lapsed kasina laua ümber, jälgib taevane Isa neid kõiki hella pilguga. Ei lange ükski pisar, mida Jumal ei paneks tähele. Ei ole naeratust, mis jääks talle märkamatuks.

(86) Kui me vaid usuks seda täielikult, kaoks kõik asjatud mured, meie elus poleks nii palju pettumusi. Iga asi, olgu suur või väike, jääks siis Jumala hooleks ja teda ei aja ummikusse murede hulk ega suru alla nende raskus. Siis naudiksime hingerahu, mis on paljudele juba kaua aega tundmatu.

Kui su meeled tunnevad rõõmu selle maailma kütkestavast ilust, siis mõtle uuele maale, kus ei tunta iialgi patu ega surma hävitavat

mõju, maale, kus looduse nägu ei tumesta needuse vari. Kujuta ette päästetute kodu ja tea, et see on palju imelisem kui su säravaimgi kujutusvõime suudab maalida. Jumala mitmekesistes loodusandides näeme vaid tema auhiilguse kahvatut kuma. Kirjutatud on: "Mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis inimsüdamesse ei ole tõusnud – selle on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad."¹⁵⁹

(87) Poedil ja loodusteadlasel on loodusest palju rääkida, kuid kristlane oskab maa kaunidusele anda kõrgeima hinnangu, sest ta näeb selles Isa sõrmejälgi ja märkab tema armastust lilles, puus ja põõsas. Keegi ei suuda vääriliselt hinnata mäe ega oru, jõe ega mere tähendust, kui ta ei näe selles Jumala armastuse väljendust inimese suhtes.

Jumal räägib meiega oma ettenägeliku juhtimise ja Vaimu mõjutuse kaudu. Kui meie süda on avatud, võime märgata enda ümber väärtuslikke õppetunde. Jumala ettenägelikku tööd jälgides ütleb psalmist: "Issanda heldus täidab maa." "Kes on tark, see pidagu seda meeles ja Issanda heldust pandagu tähele!"¹⁶⁰

Jumal räägib meiega oma Sõna kaudu. Selles on meile selgemate joontega ilmutatud tema iseloom, tema suhe inimestega ja lunastustöö. Siin on meie ees avatud usuisade, prohvetite ja teiste muistsete pühade meeste elu, kes "tundsid samasuguseid kiusatusi kui meie".¹⁶¹ Me näeme, kuidas nad rajasid teed läbi samasuguse julgusetuse nagu meiega, kuidas nad langesid kiusatusse nagu meie ja siiski võtsid jälle julguse kokku ning võitsid Jumala armus – ja ennäe, me saame uut julgust oma püüdlustes õigluse järele. Kui loeme väärtuslikest kogemustest, mida neile lasti osaks saada, valgusest, armastusest ja õnnistusest, mida nad kogesid, ja tööst, mille nad tegid neile antud armu läbi, siis Vaim, kes neid innustas, süütab meiega südames püha soovi saada iseloomult tema sarnaseks – kõndida Jumalaga nagu nemadki.

(88) Jeesus ütles Vana Testamendi kirjade kohta (ja kui palju täpsemad on nad Uue Testamendi kohta): "Just need on, mis tunnistavad minust",¹⁶² Lunastajast, kellesse on koondunud meie igavese elu lootus. Jah, kogu Piibel jutustab Kristusest. Alates

esimesest ülestähendusest loomise kohta – kuna "ilma temata ei ole tekkinud midagi"¹⁶³ – kuni viimase töotuseni: "Vaata, ma tulen varsti,"¹⁶⁴ loeme Tema tegudest ja kuuleme Tema häält. Kui sa soovid Päästjaga tuttavaks saada, siis uuri Pühakirja.

Täida oma süda Jumala sõnadega. Need on elav vesi, mis kustutab su kõrvetava janu. Need on eluleib taevast. Jeesus kuulutas: "Kui te ei söö Inimese Poja liha ega joo tema verd, ei ole teie sees elu." Ja ta selgitab ennast, öeldes: "Sõnad, mis ma teile olen rääkinud, on vaim ja elu."¹⁶⁵ Meie keha saab ehitusmaterjali sellest, mida me sööme ja joomme. Nagu looduse korralduses, nii ka vaimulikus elus: see, mille üle me mõtiskleme, annab tooni ja jõudu meie vaimulikule loomusele.

Lunastus on valdkond, millest inglid igatsevad aru saada; see saab olema ka lunastatute teadus ja laul läbi lõputute igavikuaegade. Kas see ei vääriks juba nüüd hoolikat järelemõtlemist ja uurimist? Jeesuse lõputu arm, armastus ja meie eest toodud ohver nõuavad kõige tõsisemat ja pühalikumat mõtisklust. Me mõtted peaksid viibima kalli Lunastaja ja Eestkostja iseloomu juures. Me peaksime mõtisklema tema missioonist, kes tuli päästma oma rahvast nende pattudest. Kui me selliselt uurime taevaseid teemasid, kasvavad meie usk ja armastus tugevamaks ning meie palved on Jumalale ikka enam ja enam vastuvõetavad, sest need on aina rohkem ühendatud usu ja armastusega. Need on arukad ja innukad. Neis on rohkem usaldust ja igapäevaseks saab elav kogemus tema väest päästa täielikult need, kes tema kaudu Jumala juurde tulevad.

(89) Kui mõtiskleme Päästja täiuslikkuse üle, soovime saada täielikult ümber kujundatud ja uuendatud tema puhtuse eeskujul. Hinges on siis nälj ja janu saada tema sarnaseks, keda imetleme. Mida rohkem on meie mõtted Kristusel, seda enam räägime temast teistele ja seda paremini esindame teda maailmas.

Piibel ei kirjutatud üksnes teadlaste jaoks, vastupidi – see oli kavandatud lihtrahvale. Päästmise seisukohalt vajalikud suured tõed on tehtud päevselgeks ja keegi ei eksi ega kaota teed, välja arvatud need, kes järgivad selgelt ilmutatud Jumala tahte asemel oma

arvamust.

Me ei tohiks ühegi inimese tunnistust võtta nagu Pühakirja õpetust, vaid peaksime enda jaoks ise uurima Jumala Sõna. Kui me lubame teistel enda eest mõtelda, halvab see meie jõu ja meie võimed ahenevad. Mõistuse õilsad jõud võivad nendele väärilise uurimise puuduses nii känguda, et kaob võime mõista Jumala Sõna sügavat tähendust. Mõistus avardub, kui seda kasutatakse Piibli õpetuste omavaheliste suhete uurimiseks, kui Kirja võrreldakse Kirjaga ja vaimulikke asju vaimulikega.

(90) Miski ei tugevda mõistust tõhusamalt kui Pühakirja uurimine. Ükski teine raamat ei suuda sama mõjusalt ülendada mõtteid, anda tarmukust võimetele nagu Piibli laiad, õilistavad tõed. Kui Jumala Sõna uuritaks nii, nagu peaks, oleks inimestel mõistuseavarus, iseloomu õilsus ja eesmärgikindlus, mida meie ajal harva esineb.

Pühakirja kiirustades lugemisest on vaid vähe kasu. Mõni võib lugeda läbi terve Piibli, nägemata selle ilu ning mõistmata selle sügavat ja varjatud tähendust. Kasulikum on uurida ühte kohta, kuni selle tähendus avaneb ja selle seos lunastusplaaniga on arusaadav, kui lugeda mitu peatükki ilma selge eesmärgita ja saamata ühtki positiivset juhust. Hoia Piibel alati käepärast! Kui avaneb võimalus, siis loe seda, jäta tekste meelde. Isegi tänavail kõndides võid lugeda mõne lõigu, selle üle mõtiskleda ning meelde jätta.

Me ei saa tarkust tõsise tähelepanu ja palverikka uurimiseta. Mõned osad Pühakirjast on tõepoolest liiga lihtsad, et neid valesti mõista, kuid on osi, mille tähendus ei leba pealispinnal ega ole märgatav esmapilgul. Kirja tuleb võrrelda Kirjaga. Neid kohti peab hoolikalt uurima ja nende üle palvemeelsuses mõtisklema. Selline õppimine tasutakse rikkalikult. Nagu kaevur avastab maa sees varjul olevad väärismetalli lademed, leiab see, kes sihikindlalt uurib Jumala Sõna, nii nagu otsiks peidetud varandust, suurima väärtusega tõed, mis hooletu otsija pilgu eest varjule jäävad. Inspireeritud sõnad, mille üle on südames mõtiskletud, on kui eluvee allika veeojad.

(91) Mitte kunagi ei tohiks Piiblit uurida ilma palveta. Enne kui

avame selle leheküljed, peaksime paluma Püha Vaimu valgustust, ja see antakse meile. Kui Naatanael tuli Jeesuse juurde, hüüatas Jeesus: "Ennäe, tõeline iisraeli mees, kelles ei ole valet!" Naatanael küsis temalt: "Kust sa mind tunnend?" Jeesus vastas: "Ma nägin sind viigipuu all, enne kui Filippus sind hüüdis."¹⁶⁶ Jeesus näeb ka meid salajases palvepaigas, kui palume temalt valgust mõistmaks, mis on tõde. Inglise valgusemaalt on nendega, kes alandliku südamega otsivad jumalikkude juhtimist.

Püha Vaim ülistab ja austab Päästjat. Tema ülesanne on esile tuua Kristust, tema õiguse puhtust ja suurt lunastust, mis meil on temas. Jeesus ütleb: "Ta võtab minu omast ja kuulutab teile."¹⁶⁷ Tõde Vaim on ainus tõhus jumaliku tõde õpetaja. Kuidas peab küll Jumal inimsugu hindama, et ta andis selle eest surma oma Poja ja määras oma Vaimu inimese õpetajaks ja alaliseks juhiks!

Eesõigus palvele

(93) Jumal kõneleb meiega läbi looduse ja ilmutuse, oma ettenägeliku juhtimise ja Vaimu mõju. Kuid sellest pole veel küllalt; ka meie peame avama temale oma südame. Vaimuliku elu ja jõu saamine eeldab tegelikku lävimist oma taevase Isaga. Meie meeled võivad olla suunatud temale, me võime mõtiskleda tema tegude, tema armu ja õnnistuste üle, kuid see ei ole veel ühendusepidamine temaga selle sõna kõige täielikumal tähenduses. Selleks et olla tõelises läbikäimises Jumalaga, peab meil olema temale midagi öelda oma elu kohta.

Palve on südame avamine Jumalale kui sõbrale. See pole vajalik mitte selleks, et Jumal saaks teada, kes me oleme, vaid et võimaldada meil vastu võtta teda. Palve ei too Jumalat alla meie juurde, vaid viib meid üles tema juurde.

Kui Jeesus oli maa peal, õpetas ta oma jüngreid palvetama. Ta suunas neid oma igapäevaseid vajadusi Jumalale esitama ja kõik mured tema hoolde jätma. Tema kinnitus, et nende palved kuulda

võetakse, on kinnitus meilegi.

Jeesus ise, elades inimeste keskel, palvetas sageli. Meie Lunastaja samastas end inimestega nende vajadustes ja nõrkustes, sai anujaks, palujaks, kes otsis oma Isalt värskaid tugevusevarusid, et võiks minna uue jõuga vastu oma kohustustele ja katsumustele. Ta on meie eeskuju kõiges. Ta on vend meie nõrkustes, "kõiges kiusatud nagu meiegi", kuid kuna ta oli patuta, siis tema loomus põrkus tagasi kurjast, ta talus patu maailmas hingevoitlust ja -piina. Tema inimlikkuse tõttu oli palve talle vältimatuks vajaduseks ja samas ka eesõiguseks. Ta leidis lohutust ja rõõmu ühendusest oma Isaga. Kui inimeste Päästja, Jumala Poeg, tundis vajadust palve järele, kui palju enam peaksid nõrgad patused surelikud tundma tulihingelise, püsiva palve paratamatust.

(94) Meie taevane Isa ootab, et pidulikult anda meile oma õnnistuse täius. Meie eesõigus on külluslikult juua piiritu armastuse allikast. Kui imelik, et me palvetame nii vähe! Jumal on valmis ja tahab kuulda ka oma kõige silmapaistmatuma lapse siirast palvet ja sellegipoolest oleme väga tõrksad oma soove talle avaldama. Mida võivad küll taeva inglid mõelda vaestest, abitutest inimolevustest, kes on aldis kiusatustele ja ometi paluvad nad nii vähe ja neil on nii pisut usku, kuigi Jumala piiritult armastav süda sirutub nende poole, valmis andma neile enam, kui nad oskavad paluda või mõelda. Inglid armastavad kummarduda Jumala ees, neile meeldib olla tema läheduses. Nad peavad Jumalaga lävimist oma suurimaks rõõmuks; sealjuures maa lapsed, kes vajavad nii palju seda abi, mida võib anda üksnes Jumal, paistavad olevat rahul ilma tema Vaimu valguseta, tema läheduseta.

Kurjuse pimedus katab need, kes jätaavad hooletusse palve. Vaenlase sosistatud ahvatlused meelitavad neid patusse; ja see kõik on nii sellepärast, et nad ei kasuta ära eesõigusi, mida Jumal on neile jumaliku palvekohtumise näol andnud. Miks küll peaksid Jumala pojad ja tütreid tõrkuma palvetamast, kui palve on usu võti, mis avab taevase varakambri, kus on varjul Kõigevägevama piiritud rikkused. Ilma lakkamatu palve ja usina valvamisetä varitseb oht muutuda

ükskõikseks ja õigelt teelt kõrvale kalduda. Vaenlane püüab pidevalt tõkestada teed armuaujärje juurde, et me tõsise palve ja usu läbi ei saaks armu ega jõudu kiusatusetele vastu seista.

(95) On olemas kindlad tingimused, mille täitmisel võime oodata, et Jumal kuuleb palveid ja vastab neile. Üks esimesi on see, et tunneme oma vajadust tema abi järele. Ta on töotanud: "Sest ma valan janusele vett ja kuivale voogusid."¹⁶⁸ Need, kes tunnevad nälga ja janu õiguse järele, kes igatsevad Jumala järele, võivad olla kindlad, et nende vajadused rahuldatakse. Süda peab olema avatud Vaimu mõjule, muidu ei saa Jumala õnnistusi vastu võtta.

Meie suur vajadus on iseenesest tõsiasia, mis räägib kõige ilmekamalt meie eest. Samas peame Issandat paluma, et ta selle rahuldaks. Ta ütleb: "Paluge, ja teile antakse." "Tema, kes oma Poegagi ei säästnud, vaid loovutas tema meie kõikide eest, kuidas ta ei peaks siis koos Pojaga meile kõike muud kinkima?"¹⁶⁹

Kui meie südames on ülekohus, kui klammerdume mingi meile teadaoleva patu külge, siis Jumal ei kuule meid, kuid meeltparandava, kahetseva inimese palve on alati vastuvõetav. Kui kõik teadaolevad ülekohtuteod on heastatud, võime uskuda, et Jumal vastab meie palvetele. Meie oma teened ei taga meile kunagi Jumala heakskiitu; meid päästab Jeesuse väärilisus, meid puhastab tema veri, kuid meie ülesanne on vastuvõtmise tingimustele vastu tulla.

(96) Võiduka palve tingimuseks on ka usk. "Kes tuleb Jumala juurde, peab uskuma, et tema on olemas ja et ta annab palga neile, kes teda otsivad."¹⁷⁰ Jeesus ütles oma jüngritele: "Kõike, mida te iganes palves endale palute – uskuge, et te olete saanud, ja see saabki teile!"¹⁷¹ Kas me usaldame tema sõna?

See tõotus on avar ja piiramatu ning tõotuse andja on ustav. Isegi kui me palumise hetkel ei saa täpselt neid asju, mida küsisime, peame siiski uskuma, et Issand kuuleb ja vastab meie palvetele. Me oleme nii ekslikud ja lühinägelikud, et küsime vahel asju, mis ei tuleks meile õnnistuseks. Taevane Isa oma armastuses vastab meie palvetele, andes meile seda, mis on meile parim – seda, mida me isegi sooviksime, kui näeksime Jumala valgustatud pilgu läbi kõike sellisena, nagu see

tegelikult on. Kui tundub, et meie palved jäävad vastuseta, siis klammerdugem tötuste külge. Vastamise aeg tuleb kindlasti ja me saame õnnistuse, mida kõige enam vajame. Aga nõuda, et palvetele vastataks just sel teel ja niimoodi, nagu meie soovime, on jultumus. Jumal on liiga tark, et eksida, ja liiga hea, et keelata midagi head neile, kes on siirad. Seepärast ära karda teda usaldada isegi siis, kui sa ei näe oma palvetele kohest vastust. Usalda tema kindlat tötust: "Paluge, ja teile antakse."¹⁷²

Kui me võtame kuulda oma kahtlusi ja hirme või püüame lahendada kõike, millest me selgesti arugi ei saa, enne kui meil on usku, siis probleemid vaid lisanduvad ja süvenevad. Aga kui me tuleme Jumala juurde, tundes oma abitust ja sõltuvust, nagu me tegelikult olemegi, ja alandlikus usaldavas usus esitame oma vajadused temale, kelle tarkus on piiritu, kes näeb kõike kogu maailmas ja kes valitseb kõike oma tahte ja sõna läbi, siis tema suudab ja tahab vastata meie hüüdele ja laseb valgusel paista meie südamesse. Siiras palves saame ühenduse Igavesega. Meil ei tarvitse olla mingit käegakatsutavat tõendit, et Lunastaja on kaastundlikult ja armastuses meie poole kummardunud, kuid see on nii. Võib-olla ei tunne me tema nähtavat puudutust, kuid ta käsi on meie peal armastuse ja kaastundliku õrnusega.

(97) Kui me tuleme Jumalalt armu ja õnnistust paluma, peaks meie südames olema armastuse ja andeksandmise vaim. Kuidas me võime paluda: "Anna meile andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele,"¹⁷³ kui me ikka veel hellitame andeksandmatuse vaimu? Kui tahame, et meie palveid kuulda võetaks, peame samal viisil ja määral teistele andeks andma, kui loodame endale andestust.

Püsivus palves on palvele vastamise tingimuseks. Me peame ikka ja jälle palvetama, kui tahame kasvada usus ja kogemuses. Me peame "palvetama püsivalt"¹⁷⁴ ja "valvama tänapalves".¹⁷⁵ Peetrus manitseb usklikke olema "arukad ja kained palveteks".¹⁷⁶ Paulus juhatab meid: "Teie vajadused saagu kõiges Jumalale teatavaks tänuütlemisega palumises ja anumises."¹⁷⁷ "Teie aga, armsad," ütleb

Juuda, "palvetades Pühas Vaimus, hoidke endid Jumala armastuses."¹⁷⁸ Lakkamatu palve on hinge pidev ühendus Jumalaga, nii et Jumalast voolab elu meie ellu ja meie elust voolab puhtus ja pühadus tagasi Jumala juurde.

(98) Palve juures on hädavajalik olla usin; ära lase millelgi end takistada. Tee kõik endast olenev, et ühendus Jeesuse ja sinu vahel oleks avatud. Otsi iga võimalust minna sinna, kus palvetatakse. Neid, kes tõsiselt otsivad ühendust Jumalaga, nähakse palvekoosolekul, nad täidavad ustavalt oma kohustusi ning püüavad hardalt ja innukalt saada kõigi neile pakutavate õnnistuste osaliseks. Nad kasutavad iga võimalust olla seal, kus nad saavad vastu võtta valguskiiri taevast.

Me peaksime palvetama perekonnaringis, kuid ennekõike ei tohi hooletusse jätta salajast palvet, sest selles peitub hinge elu. Meie vaimulik arenemine pole võimalik, kui palve jääb hooletusse. Üksnes perekondlikust või avalikust palvest ei piisa. Ava üksinduses oma hing Jumala uuriva pilgu ees. Salajast palvet kuuleb ainult palvetekuulja Jumal. Ükski uudishimulik kõrv ei või kuulda nende anumiste sisu. Salajases palves on inimene vaba kõigist ümbritsevatest mõjudest, vaba erutusest. Rahulikult, kuid siiski innukalt sirutub ta Jumala poole. Meeldiv ja püsiv on mõju, mis voolab temast, kes näeb salajasse, kelle kõrv on avatud kuulma südamest tõusvat palvet. Rahuliku lihtsa usu abil hoiab inimene ühendust Jumalaga ja kogub endasse jumaliku valguse kiiri, mis annavad jõudu ja toetavad teda võitluses Saatanaga. Jumal on meie tugev kindlus.

Palveta üksinduses. Kui sa lähed päevatööle, siis tõsta oma hing sageli üles Jumala poole. Just nõnda kõndis Eenok koos Jumalaga. Need hääletud palved tõusevad kalli viirukina armuaujärje ette. Saatan ei suuda võita kedagi, kelle süda toetub selliselt Jumalale.

(99) Niisugust aega ja kohta, kus ei sobiks Jumala poole palvetada, polegi olemas. Mitte miski ei saa takistada meil oma südant hardas palvemees üles tõstmast. Tänaval tungleva rahva hulgas ja töökohustuste juures võime saata palveid Jumala poole ja paluda tema juhtimist, nagu seda tegi Nehemja, kui ta esitas oma palve kuningas Artaxerxese ees. Palvekambri võime leida kõikjal, kus me iganes

oleme. Me peaksime oma südameukse alati lahti hoidma ja paluma, et Jeesus tuleks taevase külalisena meie hinge.

Meid võib ümbritseda rikutud, kõlvatu atmosfäär, kuid me ei tarvitse selle mürgist õhku sisse hingata, vaid hingame taeva puhast õhku. Me võime sulgeda kõik ukсед ebapuhaste kujutluste ja ebapühade mõtete ees, ühendades oma hinge siiras palves Jumalaga. Need, kelle süda on avatud Jumala abi ja õnnistuste vastuvõtmiseks, kõnnivad maisest pühamas õhkkonnas ja on pidevas ühenduses taevaga.

Me vajame selgemat käsitust Jeesusest ja paremat arusaamist igaveste asjade väärtusest. Pühaduse ilu peab täitma Jumala laste südame. Et see võiks teostuda, tuleks otsida jumalikku ilmutust taevaste asjade kohta.

Tõstkem oma hing üles, et Jumal saaks anda meile puhangu taevasest atmosfäärist. Me võime püsida Jumalale nii lähedal, et iga ootamatu katsumuse korral pöörduvad mõtted tema juurde sama loomulikult, nagu lill pöörduv päikese poole.

(100) Usalda kõik oma vajadused, rõõmud ja kurvastused, mured ja hirmud Jumala hoolde. Sa ei koorma ega väsita teda. Tema, kes loeb ära ka juuksed su peas, pole oma laste vajaduste suhtes ükskõikne. "Issand on halastav ja armuline."¹⁷⁹ Meie mured, ja eriti see, et me sellest temale räägime, liigutavad tema armastavat südant. Kõnele talle kõigest, mis viib sind kimbatusse. Miski pole tema jaoks liiga raske kanda, sest ta peab üleval maailmu ja valitseb kogu universumit. Ükski asi, mis mingilgi kombel puudutab meie rahu, pole tema jaoks nii vähetähtis, et ta jätaks selle tähele panemata. Ükski peatükk meie kogemustes pole tema jaoks liiga sünge lugeda, ükski probleem pole talle liiga raske lahendada, ükski õnnetus ei saa juhtuda vähimalegi tema lastest, ükski mure rõhuda hinge, ükski rõõm teha heameelt, ükski siiras palve tõusta huulilt, mida meie taevane Isa ei märkaks või mille vastu ta huvi ei tunneks. "Ta parandab need, kelle süda on murtud, ja seob kinni nende valusad haavad."¹⁸⁰ Ühendus Jumala ja inimhinge vahel on nii eriline ja täiuslik, nagu poleks tal maa peal kedagi teist, kellele oma hoolitsust jagada, kedagi teist, kelle

eest ta andis oma armastatud Poja.

Jeesus ütles: "Sel päeval te palute minu nimel. Ja ma ei ütle teile, et ma palun Isa teie eest, sest Isa ise armastab teid."¹⁸¹ "Mina olen valinud teid," et "mida te iganes Isalt palute, seda ta annab teile minu nimel."¹⁸² Jeesuse nimel palvetamine tähendab midagi enam kui ainult tema nime nimetamist palve alguses ja lõpus. See tähendab palvetamist Jeesuse meelsuses ja vaimus, samas ka tema töotustesse uskumist, tema armule toetumist ja tema tegude tegemist.

(101) Jumal ei mõtle, et keegi meist peaks hakkama erakuks või mungaks või tõmbuma maailmast kõrvale, et end täielikult palvustele pühendada. Elu peab olema Kristuse elu sarnane – nii mäel kui rahva hulgas. Kes ei tee muud kui ainult palvetab, lakkab varsti palvetamast või tema palved muutuvad vormiliseks. Kui inimesed eemalduvad ühiskondlikust elust, hoiavad eemale kristlikest kohustustest ja ristikandmisest, kui nad lakkavad tõsiselt töötamast Meistri heaks, kes töötas tõsiselt nende heaks, siis nad kaotavad palve põhiteema ja miski ei innusta nende pühitsuselu. Nende palved muutuvad isiklikuks ja omakasupüüdlikuks. Nad ei saa paluda jõudu töötamiseks, pidades silmas inimkonna vajadusi või Kristuse kuningriigi ülesehitamist.

Me kanname kaotust, kui ei hooli õigusest olla teiste inimestega ning kinnitada ja julgustada üksteist Jumala teenimises. Tema Sõna tõed kaotavad meie meeltes oma ereduse ja tähtsuse. Nende pühitsev mõju lakkab valgustamast ja innustamast meie meeli ning me läheme vaimulikult allamäge. Kristlaste omavahelises suhtlemises läheb palju kaduma osavõtlikkuse puudumise pärast üksteise suhtes. See, kes sulgub iseendasse, ei täida kohta, mille Jumal oli talle kavandanud. Loomupäraste sotsiaalsete omaduste õige viljelemine muudab teiste suhtes mõistvaks ning arendab ja tugevdab meid Jumala teenimises.

Kui kristlased käiksid üksteisega läbi, räägiksid üksteisele Jumala armastusest ja lunastuse kallihinnalistest tõdedest, elustuks nende oma süda ja nad innustaksid ka üksteist. Võime iga päev õppida paremini tundma oma taevast Isa ja saada uue kogemuse tema armust; siis me soovime rääkida tema armastusest. Kui me nii teeme, siis meie oma süda soojeneb ja saab julgustatud. Kui me mõtleksime ja

räägiksime rohkem Jeesusest ja vähem iseendast, tunneksime palju enam tema ligiolekut.

(102) Kui me vaid mõtleksime Jumalale iga kord, kui märkame tema hoolitsust enda suhtes, oleks ta meil alati meeles ning meile valmistaks rõõmu temast rääkida ja teda kiita. Me kõneleme ajalikest asjadest, sest need huvitavad meid. Me räägime oma sõpradest, sest me armastame neid; meie rõõmud ja mured on nendega seotud. Ometi on meil palju enam põhjust armastada Jumalat kui armastada oma maiseid sõpru. Kõige loomulikum eesmärk meie elus peaks olema tema asetamine esikohale, tema headusest ja väest jutustamine. Rikkalikud annid, mida ta on meile andnud, ei ole mõeldud mõttemaailma ja armastuse köitmiseks sedavõrd, et meil pole enam midagi Jumalale anda; need peavad pidevalt meile teda meelde tuletama ja meid siduma armastuse ja tänulikkusega taevase Heategijaga. Me elame liiga lähedal maisele madalusele. Tõstkem oma pilgud taevase pühamu avatud uksele, kust särab Jumala kirkuse valgus Kristuse näol, kes võib "päriselt päästa neid, kes tulevad Jumala ette tema läbi".¹⁸³

Meil tuleb rohkem Jumalat kiita "ta helduse eest ja tema imeliste tegude eest inimlastele".¹⁸⁴ Meie pühendumine ei peaks seisnema pelgalt palumises ja saamises. Ärgem mõelgem ainult oma vajadustele, vaid ka kogetud eesõigustele. Me ei palveta üldse liiga palju, küll aga oleme liialt kitsid tänamisega. Me võtame pidevalt vastu Jumala armuande ja ometi: kui vähe tänulikkust väljendame, kui vähe ülistame teda selle eest, mida ta on meie heaks teinud.

(103) Omal ajal käskis Issand Iisraeli, kui nad kogunesid tema teenimiseks: "Ja seal sööge Issanda, oma Jumala ees ning olge rõõmsad, teie ja teie pere, kõige pärast, mida teie käsi on hankinud, millega Issand, su Jumal, sind on õnnistanud!"¹⁸⁵ Kõike, mida tehakse Jumala auks, tuleks teha rõõmsa meelega, ülistus- ja kiituslauludega, mitte kurvalt ega süngelt.

Meie Jumal on õrn, halastav Isa. Tema teenimist ei peaks peetama kurvastavaks ega ahastamapanevaks ülesandeks. Issanda teenimine ja tema töös osalemine peaks olema nauding. Jumal ei taha,

et tema lapsed, kellele on valmistatud nii suur lunastus, tegutseksid nii, nagu ta oleks vali ja nõudlik töödejuhataja. Ta on nende parim sõber ja kui nad teda teenivad, soovib ta olla koos nendega, neid õnnistada ja lohutada, täita südame rõõmu ja armastusega. Issand soovib, et tema lapsed saaksid lohutust tema teenimisest ja leiaksid tema töös pigem rõõmu kui vaeva. Ta soovib, et need, kes tulevad teda kummardama, võtaksid endaga kaasa väärtuslikud mõtted tema hoolest ja armastusest, et nad võiksid olla rõõmsad igapäevases töös, et neil oleks jõudu talitada kõiges ausalt ja ustavalt.

Me peame kogunema risti ümber. Ristilöödud Kristus peaks olema meie mõtiskluste ja vestluste temaks, meie rõõmsaimate tunnete allikaks. Me peaksime meeles pidama iga Jumalalt saadud õnnistust. Kui tajume tema suurt armastust, peaksime olema tahtlikud usaldama kõik nendesse kätte, mis olid meie eest risti külge naelutatud.

(104) Hing võib kiituse tiivul tõusta taevale lähemale. Jumalat teenitakse taevases õukonnas laulu ja muusikaga ning kui me väljendame oma tänulikkust, sarnaneb meie teenistus enam taevaste hulkade teenistusele. "Kes toob ohvriks tänu, see annab mulle au."¹⁸⁶ Mingem oma Looja ette aukartliku rõõmuga, milles on "tänu laulu ja pillihäält".¹⁸⁷

Mida teha kahtlusega

(105) Paljusid, eriti neid, kes on kristliku elu algastmeil, vaevavad mõnikord kahtlused ja skeptitsism. Piiblis on palju sellist, mida nad ei mõista ega oska seletada ja Saatan püüab kõigutada nende usku nii Pühakirja kui Jumala ilmutusse. Nad küsivad: "Kuidas ma tunnen ära õige tee? Kui Piibel on tõepoolest Jumala Sõna, siis kuidas saan ma üle neist kahtlustest ja nõutukstegevatest tekstidest?"

Jumal ei käsi meil kunagi uskuda, andmata küllaldasi tõendeid, millele oma usku rajada. Tema olemasolu, tema iseloom, tema Sõna tõepärasus – kõik see on kinnitatud tunnistusega, mis apelleerib meie

mõistusele; ja see tunnistus on küllaldane. Siiski, Jumal ei ole kõrvaldanud kahtlemise võimalust. Meie usk peab rajanema tõenditele, mitte tõestusele. Need, kes soovivad kahelda, leiavad selleks võimaluse, need aga, kes tõepoolest soovivad tõde teada saada, leiavad küllaldaselt tõendeid, millele oma usku rajada.

Piiratud mõistus on võimatu täielikult haarata Jumala iseloomu või tema tööd. Isegi kõige terasemale mõistusele, ülimalt koolitatud vaimule peab püha Jumal jääma alati saladuskattega varjatuks. "Kas sa suudad leida Jumala sügavuse? Või tahad sa jõuda Kõigevägevama täiuseni? Need on kõrgemad kui taevad – mida sina suudad teha? Sügavamad kui surmavald – mida sina sellest tead?"¹⁸⁸

(106) Apostel Paulus hüüatab: "Oh seda Jumala rikkuse ja tarkuse ja tunnetuse sügavust! Ei suudeta uurida tema kohtumõistmisi ega jälgida tema teed!"¹⁸⁹ Kuigi "pilved ja pimedus on tema ümber", on "õigus ja õiglus... tema aujärje alus".¹⁹⁰ Me suudame mõista tema käitumist meiega ja tema motiive sel määral, et võime tajuda piiritut armastust ja armu, mis on ühendatud lõpmatu väega. Me suudame mõista Tema eesmarke niipalju, kui see meile hea on. Väljaspool seda peame siiski usaldama kätt, mis on kõikvõimas, ja südant, mis on täidetud armastusega.

Jumala Sõna, nagu ka selle autori iseloom, kätkeb saladusi, mida surelikud ei suuda iialgi põhjani mõista. Patu sissetung maailma, Kristuse lihakssaamine, uussünd, ülestõusmine ja palju muud, millest Piibel räägib, on liiga sügavad saladused, et inimõistus neid seletada või isegi täielikult mõista suudaks. Materiaalses maailmas ümbritsevad meid pidevalt saladused, millesse me ei suuda põhjani tungida. Kõige väljapaistmatumadki eluvormid tõstatavad probleeme, mille lahendamiseks on kõige targemadki teadlased jõuetud. Kõikjal on imesid, mis ületavad meie teadmiste piirid. Kas peaksime siis imestama, kui leiame ka vaimulikus maailmas saladusi, milleni me ei küüni? Takistuseks on ainuüksi inimõistuse nõrkus ja piiratus. Jumal on andnud meile Pühakirjas küllaldaselt tõendeid selle jumaliku päritolu kohta ja me ei peaks kahtlema tema Sõnas sellepärast, et me ei suuda mõista tema jumaliku ettenägevuse saladusi.

(107) Apostel Peetrus ütleb, et Pühakirjas on "mõndagi raskesti mõistetavat, mida õppimata ja kõikuvad inimesed väänavad... iseendale hukatuseks".¹⁹¹ Skeptikud on kasutanud Pühakirja rasketiseletatavaid tekste tõendina Piibli vastu, kuid kaugel sellest, need moodustavad hoopis mõjusa tõendi jumaliku inspiratsiooni poolt. Kui see ei sisaldaks ainult Jumala seletust, vaid midagi, millest me hõlpsasti aru saame, kui tema suurust ja majesteetlikkust võiks piiratud meeltega haarata, siis ei kannaks Piibel jumaliku autoriteedi eksimatut mandaati. Just käsitledavate ainete suursugusus ja salapärasus peaks sisendama meile usku sellesse kui Jumala Sõnasse.

Piibel avab tõe, mis on lihtne ja täiuslikult kohandatud inimsüdame vajadustele ja igatsustele; see on hämmastanud ja kütkestanud ülimalt haritud mõistust, samas võimaldab see kõige väljapaistmatumal ja harimatumal märgata pääseteed. Ometi sisaldavad need lihtsalt väljendatud tõesed nii ülendavaid, nii kaugeleulatuvaid ja inimõistuse jaoks nii haaramatuid asju, mille vastuvõtmine on võimalik ainult seetõttu, et need on avaldanud Jumal. Nõnda asetatakse meie ette lunastusplaan, nii et iga inimene võib näha samme, mida ta peab astuma patukahetsuses Jumala ja usus meie Issanda Jeesuse Kristuse poole, et saada päästetud Jumala määratud viisil. Ometi on nende nii kergesti mõistetavate tõe tagede taga saladused, mida varjutab tema kirkus – saladused, mille uurimine käib üle mõistuse, kuid mis siiski sisendavad siirale tõeotsijale aukartust ja usku. Mida rohkem ta uurib Piiblit, seda sügavamalt ta veendub, et see on elava Jumala Sõna, ja inimõistus kummardub jumaliku ilmutuse majesteetlikkuse ees.

(108) Tunnistades, et me ei suuda täielikult käsitada Piibli suuri tõesid, me vaid mööname, et piiratud mõistus ei suuda haarata lõpmatut, et inimene oma piiratud inimliku tarkusega ei suuda mõista Kõiketeadja kavatsusi.

Skeptikud ja uskmatud heidavad Jumala Sõna kõrvale, kuna nad ei suuda tungida kõigisse selle saladustesse; ja ka mitte kõik, kes ütlevad end uskuvat Piiblit, pole selle eest kaitstud. Apostel ütleb: "Vaadake, vennad, kas ehk kellelgi teie seast ei ole kuri süda, mis

uskmatuses ära taganeb elavast Jumalast!"¹⁹² On õige uurida teraselt Piibli õpetusi ja läbi otsida "Jumala sügavused",¹⁹³ nii kaugemale, kui neid on Pühakirjas ilmutatud. "Varjatu kuulub Issandale, meie Jumalale, aga mis on ilmutatud, kuulub igavesti meile ja meie lastele."¹⁹⁴ Kuid Saatan püüab rikkuda mõistuse uurimisvõimet. Piibli tõe uurimine on segunenud teatud uhkusega, nii et inimesed tunnevad kannatamatust ja lüüasaamist, kui nad ei suuda oma rahulduseks seletada iga osa Pühakirjast. Neile on liiga alandav tunnistada, et nad ei mõista inspireeritud sõnu. Neil ei ole tahet kannatlikult oodata, kuni Jumal näeb olevat sobiva neile tõde ilmutada. Nad peavad ennast võimeliseks oma inimlikus tarkuses ilma kõrvalise abita mõistma Pühakirja. Kui nad selles ebaõnnestuvad, nad niisama hästi kui eitavad Piibli autoriteeti. On tõsi, et paljud teooriad ja õpetused, mis arvatakse pärinevat Piiblist, pole rajatud selle õpetusele ja on tegelikult vastuolus inspiratsiooni üldise sisuga. Need asjad on olnud paljudele kahtluste ja segaduste põhjustajaks. Selles pole süüdi Jumala Sõna, vaid inimese ebaõige tõlgendus.

(109) Kui loodolevustel oleks võimalik jõuda Jumala ja tema töö täieliku mõistmiseni, siis, olles jõudnud sellesse punkti, poleks neil enam ühtegi tõde avastada, poleks teadmiste kasvu, poleks vaimu ega hinge arendamist. Siis ei oleks Jumal enam kõige kõrgem ja inimene, saavutanud teadmiste ning võimete piiri, lakkaks edasi liikumast. Tänapäeval Jumalat, et see nii ei ole. Jumal on lõputu, temas "peituvad kõik tarkuse ja tunnetuse aarded".¹⁹⁵ Inimesed võivad õppida ja uurida kogu igaviku ja siiski mitte ammendada tema tarkuse, headuse ja väe aardeid.

Jumala plaan on oma rahvale juba selles elus üha rohkem avada oma Sõna tõdesid. Nende teadmiste omandamiseks on vaid üks tee. Me võime Jumala Sõna mõistmiseni jõuda sama Vaimu valgustamisel, kelle kaudu Sõna on antud. "Samuti ei tea ükski Jumala mõtteid peale Jumala Vaimu, /.../ kuna Vaim uurib läbi kõik, ka Jumala sügavused."¹⁹⁶ Päästja töötas oma järelkäijatele: "Kui tema, Tõe Vaim, tuleb, juhivad ta teid kogu tõesse... sest ta võtab minu omast ja kuulutab teile."¹⁹⁷

Jumal soovib, et inimene kasutaks oma mõtlemisvõimet, Piibli uurimine tugevdab ja ülendab mõistust paremini kui mistahes muu tegevus. Siiski tuleb hoiduda jumaldamast mõistust, mis allub inimlikule nõrkusele ja küündimatusele. Kui me ei soovi, et Pühakiri oleks mõistuse eest varjatud, nii et me ei suuda mõista kõige lihtsamaidki tõdesid, peab meil olema väikese lapse siirus ja usk, valmidus õppida ning me peame anuma Püha Vaimu abi. Teadlikkus Jumala väest ja tarkusest ning meie võimetusest käsitada tema suurust peaks sisendama alandlikkust ja me peaksime avama tema Sõna pühas aukartuses, nagu tema palge ette astudes. Kui tuleme Piibli juurde, peab mõistus tunnustama endast kõrgemat autoriteeti ning süda ja intellekt peavad kummarduma suure MINA OLEN ees.

(110) Jumal teeb näiliselt rasked ja arusaamatud kirjakohtad mõistetavaks ja lihtsaks neile, kes sel viisil selgust otsivad. Kuid ilma Jumala Vaimu juhtimiseta kaldume Pühakirja pidevalt moonutama või valesti tõlgendama. Piiblit loetakse sageli kasutult, mõnelgi juhul on see isegi kahjulik. Kui Jumala Sõna avatakse ilma aukartuse ja palveta, kui mõtted ja igatsused pole suunatud temale või pole kooskõlas tema tahtega, siis tumestavad meeli kahtlused ja Piiblit uurides suureneb hoopis skeptitsism. Vaenlane haarab kontrolli mõtete üle ja sisendab ebaõigeid tõlgendusi. Alati, kui inimesed ei püüa sõnas ja teos olla kooskõlas Jumalaga, siis, olenemata nende õpetatusest, kalduvad nad Pühakirja mõistmises eksima ja nende seletusi on ohtlik usaldada. Neil, kes otsivad Pühakirjast vastuolusid, pole vaimulikku arusaamist. Moonutatud nägemisvõimega näevad nad palju põhjusi kahtlusteks ja uskmatauseks ka selles, mis on tegelikult lihtne ja selge.

(111) Varjatagu seda kuidas tahes, kahtluse ja skeptitsismi tegelik põhjus on armastus patu vastu. Jumala Sõna õpetused ja kitsendused ei meeldi uhkele, pattu armastavale südamele ja need, kes ei ole tahtlikud kuuletuma selle nõudmistele, on valmis kahtlema selle autoriteedis. Et jõuda tõe tundmisele, peab meil olema siiras soov tõe teada saada ning südame valmisolek sellele kuuletuda. Kõik, kes selles meelsuses asuvad Piiblit uurima, leiavad küllaldaselt tõendeid, et see on Jumala Sõna ja nad võivad saavutada arusaamise tõekest, mis

teevad nad targaks päästmise suhtes.

Kristus on öelnud: "Kui keegi tahab teha tema tahtmist, küll ta tunneb õpetusest ära, kas see on Jumalast."¹⁹⁸ Selle asemel, et probleemitseda ja sihilikult vigu otsida selles, millest sa aru ei saa, pane tähele valgust, mis sulle juba paistab, ja sa saad suurema valguse. Kristuse armu läbi täida iga kohustus, mille kohta sul on juba selgus, ja sul võimalkdatakse mõista ja ellu viia ka seda, milles praegu veel kahtled.

Üks tõend on kättesaadav kõigile, nii kõrgeima kui ka madalaima haridusega inimesele – see on kogemuse tõend. Jumal kutsub meid järele proovima oma Sõna tõepärasust ja oma töotuste kindlust. Ta ütleb: "Maitske ja vaadake, et Issand on hea!"¹⁹⁹ Selle asemel, et usaldada teiste sõnu, peame ise "maitsma". Ta teatab pidulikult: "Paluge, ja te saate."²⁰⁰ Tema töotused täituvad. Need pole kunagi valmistanud pettumust, need ei valmista mitte iialgi pettumust. Kui hoiame end Jeesuse lähedale ja tunneme rõõmu tema armastuse täiusest, siis haihtuvad kahtlus ja pimedus.

(112) Apostel Paulus ütleb, et Jumal on meid "kiskunud välja pimeduse meelevallast ja asetanud oma armsa Poja kuningriiki".²⁰¹ Igaüks, kes on läinud surmast ellu, võib kinnitada, "et Jumal on tõeline".²⁰² Ta võib tunnistada: "Ma vajasin abi ja leidsin selle Jeesuses. Ta rahuldab iga vajaduse ja kustutas hinge nälja ning nüüd on Piibel mulle ilmutus Jeesusest Kristusest. Sa küsid, miks ma usun Jeesusesse? Sellepärast, et ta on minule jumalik Päästja. Miks ma usun Piiblist? Sellepärast, et ma olen leidnud selles Jumala hääle oma hingele." Meie südames võib olla tunnistus sellest, et Piibel on tõde, et Kristus on Jumala Poeg. Me teame, et me ei järgi meeldivalt kujundatud väljamõeldisi.

Peetrus manitseb oma vendi kasvama "meie Issanda ja Päästja Jeesuse Kristuse armus ja tundmises".²⁰³ Kui Jumala rahvas kasvab armus, muutub nende arusaamine Piiblist üha selgemaks. Nad märkavad selle pühades tõdedes uut valgust ja ilu. Seda on kinnitanud koguduse ajalugu läbi aegade ja nii jätkub see lõpuni. "Aga õigete rada on otsekui valgusepaistus, mis muutub üha selgemaks, kuni päev on

saabunud."²⁰⁴

Usus võime vaadata tulevasele elule ja kinni haarata Jumala töotusest, et meie intellekt areneb edasi, kui inimlikud võimed on ühendatud jumalikega ja hinge kõik jõud on saanud vahetu ühenduse valguse allikaga. Me võime olla rõõmsad, et kõik, mis on paistnud meile jumalikus ettenägevuses ebaselge, saab selgeks ja raskestimõistetavad asjad leiavad seletuse. Seal, kus meie piiratud meeled nägid vaid segadust ja purunenud sihte, näeme siis kõige täielikumat ja kaunimat kooskõla. "Praegu me näeme aimamisi nagu peeglist, siis aga palgest palgesse. Praegu ma tunnetan poolikult, siis aga tunnetan täiesti, nagu minagi olen täiesti tunnetatud."²⁰⁵

Rõõm Issandas

(115) Jumala lapsed on kutsutud Kristuse esindajateks, suunama teiste pilku Issanda headusele ja armule. Nagu Jeesus on ilmutanud meile Isa tõelist iseloomu, nõnda peame meie ilmutama Kristust maailmale, kes ei tunne tema õrna, kaastundlikku armastust. "Nii nagu sina läkitasid minu maailma," ütles Jeesus, "läkitan ka mina nemad maailma." "Mina neis ja sina minus, ...nii et maailm tunneks ära, et sina oled minu läkitanud."²⁰⁶ Apostel Paulus ütleb Jeesuse järelkäijatele: "On ilmne, et teie olete Kristuse kiri, igale inimesele mõistetav ja loetav."²⁰⁷ Viimases kui ühes oma lapses saadab Jeesus kirja maailmale. Kui sa oled Kristuse järelkäija, saadab ta sinus kirja sellesse perekonda, sellesse külasse, sellesse tänavasse, kus sa elad. Jeesus, elades sinus, soovib kõnelda nende südamele, kes teda veel ei tunne. Võib-olla nad ei loe Piiblit või ei kuule häält, mis räägib neile selle lehekülgedelt; võib-olla nad ei näe Jumala armastust tema tegudest. Kui aga sina oled ustav Jeesuse esindaja, siis ehk juhita neid sinu kaudu mõistma midagi tema headusest ja võidetakse teda armastama ja teenima.

Kristlased on pandud valgusekandjaks taevateele. Nad peavad peegeldama maailmale valgust, mis langeb neile Kristuselt. Nende elu

ja iseloom peaks olema selline, et teised saaksid nende kaudu õige ettekujutuse Kristusest ja tema teenimisest.

(116) Kui me tõesti esindame Kristust, teeme tema teenimise kütkestavaks, nagu see ju tegelikult ongi. Kristlased, kes koguvad oma hinge süngust ja kurbust ning nurisevad ja hädaldavad, annavad teistele Jumalast ja kristlikust elust väära ettekujutuse. Nad jätavad mulje, nagu Jumalale poleks meeltnööda, et tema lapsed on õnnelikud, ja annavad seega vale tunnistuse meie taevasesst Isast.

Saatan võidutseb, kui saab viia Jumala lapsed uskmatusse ja meeleheitesse. Ta rõõmustab, nähes, et me umbusaldame Jumalat, et kahtleme tema tahtlikkuses ja väes meid päästa. Talle meeldib, kui saab meid panna tundma, et Issanda ettenägelikkus teeb meile kahju. Saatana eesmärk on esitada Issandat sellisena, kellel pole kaastunnet ega halastust. Ta moonutab tõde Issandast. Ta täidab meie kujutlused väärade käsitlustega Jumalast. Selle asemel, et keskenduda tõesse meie taevase Isa kohta, pöörame liiga sageli tähelepanu Saatana vassingutele ja teotame Jumalat oma usaldamatuse ja nurisemisega. Saatan püüab alati teha usuolu süngeks. Ta soovib seda näidata vaevarohe ja raskena. Kui kristlane oma eluga kinnitab sellist vaadet usuks, toetab ta oma uskmatusesga Saatana valet.

Paljud, kes käivad usuteed, vaevavad sageli oma pead, mõeldes vigadele, nurjumistele ja pettumustele ning nende süda on täis muret ja masendust. Kui ma viibisin Euroopas, kirjutas mulle üks õde, kes parajasti sedaviisi tundis, ta oli suures ahastuses ning palus julgustussõnu. Järgmisel õöl pärast kirja saamist nägin ma unes, et olin ühes aias ja keegi, kes paistis olevat aia omanik, saatis mind selle teeradadel. Ma korjasin parajasti lilli ja nautisin nende head lõhna, kui õde, kes käis minu kõrval, pööras minu tähelepanu inetutele kibuvitstele, mis takistasid ta liikumist. Seal ta muudkui hädaldas ja kurvastas. Ta ei järgnenud juhile mööda jalgteed, vaid käis kibuvitste ja okaspõdsaste keskel. "Oh," hädaldas ta, "kas pole kahju, et seda kaunist aeda rikuvad sellised okkalised põdsad!" Siis ütles teejuht: "Jäta okkad, sest need ainult torkavad sind. Korja roose, liiliaid ja nelke!"

(117) Kas sinu läbieludes ei ole siis olnudki helgeid hetki? Kas sa pole üle elanud väärtuslikke aegu, mil süda põksus rõõmust vastuseks Jumala Vaimule? Kui sa vaatad tagasi oma elukogemuste peatükkidele, kas ei leidu seal siis nii mõnigi meeldiv lehekülg? Kas Jumala töötused, nagu lõhnavad lilled, ei kasva mõlemal pool sinu teed? Kas sa ei lase nende meeldival lõhnal ja ilul täita oma südant rõõmuga?

Kibuvitsad ja okaspõõsad ainult haavavad ja kurvastavad sind. Kui sa korjad ainult neid ja pakud ka teistele, kas sa, lisaks sellele, et sa ise halvustad Jumala headust, ei takista oma kaaslast käimast eluteel?

Pole tark koguda kokku kõik mineviku ebameeldivad mälestused – kõik ülekohus ja pettumused – neist rääkida ja nende pärast hädaldada, kuni meid haarab masendus. Masendunud hing on täidetud pimedusega ja, sulgenud end jumalikkule valgusele, heidab varje teiste teerajale.

(118) Tänaigem Jumalat helgete piltide eest, mida ta on meile näidanud. Kogugem kokku õnnistatud tõendid tema armastusest, et need seisaksid meil alati silme ees: Jumala Poeg, kes jätab oma Isa trooni, katab oma jumalikkuse inimlikkusega, et päästa inimest Saatana võimu alt; tema võit meie heaks, mis avab inimestele taeva, paljastades inimsilmale vastuvõtusaali, kus Jumal ilmutab oma kirkust; langenud inimkond, üles tõstetud viletsuse kuristikust, kuhu patt oli ta paisanud, ja taas ühendusse toodud lõpmatu Jumalaga, läbi teinud jumaliku proovi usus meie Lunastajasse, riietatud Kristuse õigusega, ülendatud tema trooni ees. Need on pildid, mille üle Jumal tahab, et me mõtiskleksime.

Kui väljendame kahtlust Jumala armastuse suhtes ja umbusaldame tema töotusi, siis häbistame teda ja kurvastame Püha Vaimu. Mida tunneks ema, kui tema lapsed ta üle alalõpmata kurdaksid, justkui ei sooviks ta neile head, kuigi kogu tema elu jõupingutus on olnud oma laste huvide eest seismine ja neile heaolu tagamine? Kujuta ette, et nad kahtlevad tema armastuses – see purustaks ta südame. Mida tunneks lapsevanem, keda tema lapsed

selliselt kohtleksid? Kuidas võib taevane Isa suhtuda meisse, kui me umbusaldame tema armastust, mis on tema viinud ainsa Poja loovutamiseni, et meie saaksime elada. Apostel kirjutab: "Tema, kes oma Poegagi ei säästnud, vaid loovutas tema meie kõikide eest, kuidas ta ei peaks siis koos Pojaga meile kõike muud kinkima?"²⁰⁸ Ja kui paljud ütlevad ometi, kui mitte just sõnadega, siis oma tegudega: "Issand ei mõtle seda minu suhtes. Võib-olla armastab ta teisi, aga mind küll mitte."

(119) Kõik see kahjustab sinu hinge, sest iga kahtlev sõna, mida lausud, kutsub esile Saatana kiusatused, süvendab sinu kalduvust kahelda ja sellega tõrjud sa teenivad inglid kurvalt eemale. Kui Saatan sind kiusab, siis ära lausu ühtegi kahtluse ega pimeduse sõna. Kui sa otsustad oma ukse avada tema sisendustele, täitub meel umbusalduse ja mässuliste küsimustega. Kui sa räägid oma tunnetest, siis iga kahtlus, mida väljendad, ei mõju halvasti mitte üksi sulle, vaid on seeme, mis idaneb ja kannab vilja teiste elus, ja nende sõnade mõju vältimine võib osutuda võimatuks. Sa ise võid kiusatuse perioodist ja Saatana püünistest välja tulla, aga teised, keda on kõigutanud sinu mõju, ei ole võib-olla võimelised põgenema umbusust, mida sa oled sisendanud. Kui tähtis on, et me räägiksime ainult sellest, mis annab vaimulikku jõudu ja elu!

Inglid kuulavad pealt, missuguse tunnistuse viid sa maailmale oma taevase Meistri kohta. Jutusta temast, kes elab selleks, et kosta Isa ees sinu eest. Kui sa ulatad sõbrale tervituseks käe, ülista Jumalat oma huulte ja südamega. See juhib tema mõtted Jeesusele.

Kõigil on katsumusi: südamevalu, mida on raske kanda, kiusatusi, millele on raske vastu seista. Ära räägi oma muredest, vaid kanna kõik palves Jumala ette. Võta põhimõtteks mitte lausuda ainsatki kahtluse ega masenduse sõna. Sa võid teiste elu muuta palju helgemaks ja nende jõupingutused tugevamaks sõnadega, milles on lootus ja püha rõõm.

(120) Paljusid mehiseid inimesi rõhub äge kiusatus. Nad on peaaegu nõrkemas võitluses iseenda ja kurjuse jõududega. Ära heiduta sellist inimest tema raskes võitluses. Elusta teda julgustavate,

lootusrikaste sõnadega, mis innustavad teda teel. Nii võib sinust paista Kristuse valgus. "Keegi meist ei ela ju iseenesele."²⁰⁹ Meie alateadlikust mõjust võivad teised saada julgust ja jõudu või masenduda ja tõmbuda eemale Kristusest ning tõest.

Paljudel on ekslik käsitus Kristuse elust ja iseloomust. Nad arvavad, et temas puudus soojus ja päikesepaiste, et ta oli range, karm ja rõõmutu. Paljudel juhtudel annavad need sünged vaated värvi kogu vaimulikule elule. Sageli räägitakse, et Jeesus nuttis, aga polevat teada, kas ta kunagi ka naeratas. Meie Päästja oli tõepoolest valude mees ja ängistusega tuttav,²¹⁰ kuna ta avas oma südame kõigile inimhädadele. Vaatamata tema ennastsalgavale elule, mida varjutas vaev ja mure, polnud ta vaim rõhutud. Tema näol ei olnud kurvameelset ega tusast ilmet, vaid ikka helge rahu. Ta süda oli elu läte; kuhu ta iganes läks, sinna viis ta kaasa rahu, rõõmu ja õnne.

Meie Päästja oli alati sügavalt tõsimeelne, kuid mitte kunagi sünge ega tusane. Nende elu, kes teda jäljendavad, on täis tõsist sihikindlust, neil on sügav arusaamine isiklikust vastutusest. Nad suruvad maha kergemeelsuse, nad väldivad pöörast lusti ja tralli, ebaviisakat nalja. Jeesuse usk annab rahu, mis on nagu jõgi. See ei kustuta rõõmusära, ei hoia tagasi rõõmsameelsust ega varjuta päikesepaisteliste, naeratavat ilmet. Kristus ei tulnud ennast teenida laskma, vaid teenima. Kui meie südames valitseb tema armastus, siis järgime tema eeskju.

(121) Kui hoia oma hinges esiplaanil teiste lahkusetuid ja ebaõigeid tegusid, siis leiame, et on võimatu neid armastada nii, nagu Kristus meid on armastanud. Aga kui meie mõtted püsivad Kristuse imepärase armastuse ja kaastunde juures, hoovab seesama Vaim meist ka teistele. Me peaksime üksteist armastama ja üksteisest lugu pidama hoolimata vigadest ja puudustest, mida paratamatult näeme. Me peaksime viljelema alandlikkust ja hoiduma usaldamast iseennast, peaksime teiste vigadesse suhtuma kannatlikult ja delikaatselt. Viljeleda tuleks alandlikkust, enese mitteusaldamist ning kannatlikku õrnust teiste vigade suhtes. See hävitab kitsarinnalise isekuse ja muudab meid suuremeelseks ja õilsaks.

Laulja ütleb: "Looda Issanda peale ja tee head, siis sa saad elada maal ja tõesti, sa saad toidetud!"²¹¹ "Looda Issanda peale." Igal päeval on oma koorem, oma hooled ja raskused, ja kui varmad oleme kokku saades jutustama oma raskustest ja katsumustest. Meile tikuvad peale nii paljud laenatud mured, meid vaevavad nii paljud hirmud, meie kõnes avalduvad murekoormad, et teised võivad arvata, nagu meil polekski kaastundlikku, armastavat Päästjat, kes on valmis kõiki meie palveid kuulma ja meid igal ajal aitama, kui seda vajame.

Mõned on kogu aeg hirmul ja hangivad muresid alatasa juurde. Iga päev ümbritsevad neid märgid Jumala armastusest, iga päev naudivad nad tema eelhoolitsuse heldeid ande, kuid nad vaatavad käesolevatele õnnistustele läbi sõrmede. Nende meeled püsivad pidevalt millegi ebameeldiva juures, mille tulekut nad kardavad või on mõni raskus tõepoolest olemas, mis, kuigi väike, teeb nad pimedaks paljude asjade suhtes, mis eeldaks tänulikkust. Raskused, mida nad kohtavad, viivad neid, selle asemel, et juhtida Jumala kui ainsa abiallika juurde, hoopis temast eemale tekitades rahutust ja rahulolematust.

(122) Kas teeme hästi, kui oleme nii uskmatud? Miks peaksime olema tänamatud ja usaldamatud? Jeesus on meie sõber ja kogu taevas on huvitatud meie heast käekäigust. Me ei tohiks lubada igapäevaelu muredel ja raskustel kurnata oma vaimu ega varjutada näoilmet. Kui me seda teeme, siis on meil alati põhjus millegi üle pahandada ja ärrituda. Me ei võiks järele anda murelikkusele, mis ainult kurnab ja piinab, kuid ei aita koormat kanda.

Võib-olla on sul raskusi ühenduses igapäevase tööga, sinu tulevikuväljavaated võivad muutuda üha süngemaks ja sind võib ähvardada järjest süvenev kahju, aga ära masendu, heida oma mure Jumala peale, jää rahulikuks ja rõõmsaks. Palu tarkust oma asju mõistlikult korraldada ning vältida seega kahju ja katastroofi. Tee omalt poolt kõik, mis võiks anda soodsa tulemuse. Jeesus on oma abi töotanud, kuid mitte ilma meiepoolsete jõupingutusteta. Kui oled taevasele abimehele lootes teinud kõik mis suudad, võta tulemus vastu rõõmsa meelega.

Jumal ei taha, et tema rahvast rõhuks mure. Issand ei vea meid alt. Ta ei ütle meile: "Ära kardada, su teel pole ühtki hädasoortu." Ta teab, et meie ees on katsumusi ja ohte ning kõneleb meiega sellest avameelselt. Ta ei kavatse oma rahvast patu ja kurjuse maalt ära võtta, kuid ta näitab neile kindla varjupaiga. Jeesus palus oma jüngrite eest: "Ma ei palu, et sa võtaksid nad ära maailmast, vaid et sa hoiaksid neid kurja eest."²¹² Ta ütles: "Maailmas ahistatakse teid, aga olge julged: mina olen maailma ära võitnud."²¹³

(123) Mäejuutluses andis Jeesus oma järelkäijatele väärtuslikke õpetusi Jumala usaldamise hädavajalikkusest. Need on määratud Jumala laste julgustamiseks kõigil aegadel ja on jõudnud meie ajani, täis juhtnööre ja lohutust. Päästja juhtis oma jüngrite tähelepanu lindudele õhus, kes trillerdasid oma rõõmulaule, vabad muremõttest, sest "nad ei külva ega lõika". Ja siiski rahuldab suur Isa nende vajadused. Päästja küsib: "Eks teie ole palju enam väärt kui nemad?"²¹⁴ Võimas inimeste ja loomade eest hoolitseja avab oma käe ja varustab kõiki looduid. Linnud õhus pole väljaspool tema hoolitsust. Ta ei poeta küll toitu nende noka vahele, kuid loob tingimused nende vajaduste täitmiseks. Nad peavad korjama teri, mida ta nende jaoks on laiali puistanud. Nad peavad oma väikeste pesade jaoks materjali ette valmistama. Nad peavad oma poegi toitma. Nad lähevad lauldes tööle, sest "teie taevane Isa toidab neid". Ja "eks teie ole palju enam väärt kui nemad?" Kas mitte teie, arukad, vaimulikud jumalakummardajad, pole rohkem väärt kui linnud teie pea kohal? Kas meie Looja, meie elu ülevalpidaja, tema, kes vormis meid oma jumaliku kuju ja näo järgi, ei hoolitse meie vajaduste eest, kui me vaid usaldame teda?

Kristus juhtis oma jüngrite tähelepanu lilledele väljal, mis kasvasid ülikülluses ja särasid selles lihtsas ilus, mida taevane Isa neile on andnud armastuse väljendusena inimese vastu. Ta ütles: "Pange tähele lilli²¹⁵ väljal, kuidas nad kasvavad." Nende looduslike lilled ilu ja lihtsus ületab kaugelt Saalomoni hiilguse. Uhkeimgi rüü, mis on kunstipäraselt valmistatud, ei kannata võrdlust Jumala loodud lilled loomuliku veetlevuse ega kiirgava iluga. Jeesus küsib: "Kui aga

Jumal nõnda rüütab väljal rohtu, mis täna on ja homme visatakse ahju, eks siis veelgi enam teid, te nõdrausulised!"²¹⁶ Kui Jumal, jumalik kunstnik, annab lihtsatele lilledele, mis päevaga hukuvad, erinevad ja õrnad värvitoonid, kui palju enam hoolitseb ta nende eest, kes on loodud tema näo järgi? Selle õpetusega noomis Kristus uskmatu südame muremõtteid, nõutust ja kahtlusi.

(124) Issand tahab, et kõik tema pojad ja tütreid oleksid õnnelikud, rahus ja kuulekad. Jeesus ütleb: "Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärge ehmugu ega mingu araks!" "Seda ma olen teile rääkinud, et minu rõõm oleks teis ja teie rõõm saaks täielikuks."²¹⁷

Õnn, mida otsitakse omakasupüüdlikest motiividest, väljastpoolt kohustusi, on ebakindel, tasakaalutu, muutlik ja ajutine. See möödub ja hinge täidab üksildus ning mure. Kuid Jumala teenimine toob rõõmu ja rahulolu, kristlast pole jäetud käima ebakindlatel radadel, teda pole jäetud asjatute murede ega pettumuste saagiks. Kuigi me ei saa osa selle elu naudingutest, võime siiski olla rõõmsad, vaadates tulevasele elule.

(125) Kuid juba siin võivad kristlased rõõmustada ühenduse üle Kristusega; nad võivad osa saada tema armastuse valgusest ja tema läheduse alalisest troostist. Iga samm elus võib viia meid lähemale Jeesusele, võib anda meile sügavama kogemuse tema armastusest ja tuua sammu võrra lähemale õnnistatud rahukodule. Ärgem siis heitkem ära oma julgust,²¹⁸ vaid olgem püsivad veendumuses, kindlamad kui kunagi varem. "Siiani on Issand meid aidanud"²¹⁹ ning ta aitab meid lõpuni. Kinnitagem pilk märgikividele, mis meenutavad, kuidas Issand on meid toetanud ja hävitaja käest päästnud. Hoidkem elavana kõik mälestused sellest, kuidas Jumala arm on meid kandnud: kuivatanud pisarad, leevendanud valu, peletanud eemale hirmud, rahuldanud vajadused ja suursuguselt õnnistanud – see teeb meid tugevamaks kõigeiks, mis meid usurännakul ees ootab.

Me ei saa vältida uusi raskusi seoses peagi saabuva lõpuvõitlusega, kuid sama hästi kui tulevikule, võime vaadata mineviku kogemustele ja öelda: "Siiani on Issand meid aidanud!"

"Niikaua kui sul on päevi, kestku su jõud!"²²⁰ Katsumus ei ole suurem jõust, mis antakse meile selle kandmiseks. Asugem siis tööle just seal, kus me selle leiame, uskudes, et tulgu mis tuleb – jõud antakse vastavalt katsumuse suurusele.

Peagi avatakse taevavärvad, et sisse lasta Jumala lapsed, ning kirkuse Kuninga huulilt kostuvad meie kõrvu õnnistussõnad nagu kauneim muusika: "Tulge siia, minu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis teile on valmistatud maailma rajamisest peale!"²²¹

(126) Siis tervitatakse lunastatuid kodus, mida Jeesus neile praegu valmistab. Seal pole nende kaaslasteks selle maailma alatud, valelikud inimesed, ebajumalakummardajad, ebapuhtad ega uskmatud; seal suhtlevad nad nendega, kes on Saatana üle võidu saanud ja jumaliku armu läbi kujundanud täiusliku iseloomu. Iga patune kalduvus, iga puudus, mis neid vaevab siin, on kõrvaldatud Kristuse veres ja neile on antud tema kirkuse ülevus ja hiilgus, mis ületab kaugelt päikese heleduse. Kõlbeline ilu, tema iseloomu täiuslikkus paistab neist ning selle väärtus ületab kaugelt selle välise sära. Nad seisavad veatult suure valge aujärje ees ning jagavad inglite positsiooni ja eesõigusi.

Kui mõelda sellele hiilgavale pärandile, mis inimesele võib osaks saada, siis "mis oleks inimesel anda ära oma hinge lunahinnaks"?²²² Ta võib olla vaene, siiski seisneb ta rikkus ja positsioon, mida maailm ei suuda iialgi pakkuda, temas eneses. Patust lunastatud ja puhastatud, Jumala teenimisele pühendatud õilsate võimetega inimene on erakordne väärtus. Jumala ja pühade inglite seas taevas on rõõm ühe lunastatud inimese pärast, vaimustus, mis kaigub püha võidurõõmu väljendavais lauludes.

Viited

1 - Ps 145:15,16.

2 - 1Ms 3:17.

3 - 2Ms 33:18,19.

4 - 2Ms 34:6,7.

5 - Jn 4:2; Mi 7:18.

6 - Jh 1:18.

- 7 - Mt 11:27.
 8 - Jh 14:8,9.
 9 - Lk 4:18.
 10 - 1Tm 3:16.
 11 - viide Js 53:3; KJV:
 kurbuste mees.
 12 - Js 53:5.
 13 - Mt 27:46.
 14 - Jh 3:16.
 15 - 2Kr 5:19.
 16 - Jh 10:17.
 17 - Hb 2:11.
 18 - 1Jh 3:1.
 19 - Kl 2:3.
 20 - Ii 14:4.
 21 - Rm 8:7.
 22 - Jh 3:3.
 23 - 1Kr 2:14.
 24 - Jh 3:7.
 25 - Jh 1:4, KJV ja 1968. a
 Piibel; 1997. a Piiblis: Mis on
 tekkinud tema kaudu, oli elu, ja elu
 oli inimeste valgus.
 26 - Ap 4:12.
 27 - Rm 7:16.
 28 - Rm 7:12.
 29 - Rm 7:14.
 30 - Rm 7:24.
 31 - Jh 1:29.
 32 - Jh 1:51, KJV ja 1968. a
 Piibel; 1997. a Piiblis: ...Inimese
 Poja juurde.
 33 - Jk 1:17.
 34 - Jh 14:6.
 35 - Ap 2:38, KJV; 1997. a
 Piiblis: Parandage meelt.
 36 - Ap 3:19, KJV.; 1997. a
 Piiblis: Parandage siis meelt ja
 pöörduge, et teie patud kustutataks.
 37 - Mt 27:4.
 38 - Jh 1:9.
 39 - Ps 32:1,2.
 40 - Ps 51:3-16.
 41 - Ef 4:8.
 42 - Mt 11:28.
 43 - Ap 5:31, KJV; 1997. a
 Piiblis: ...andma Iisraeli rahvale
 meelearandust ja pattude
 andeksandmist.
 44 - Jh 12:32.
 45 - Ilm 22:17.
 46 - Js 64:5.
 47 - Tn 10:8.
 48 - Fl 3:6.
 49 - Rm 7:9.
 50 - Lk 18:13.
 51 - Jr 13:23.
 52 - Õp 5:22
 53 - 2Kr 6:2, KJV ja 1968. a
 Piibel; 1997. a Piiblis: Ma olen
 sind kuulnud soodsal ajal ja
 aidanud sind päästepäeval.
 54 - Hb 3:7,8.
 55 - 1Sm 16:7.
 56 - Ps 139:23,24.
 57 - Ps 51:12.
 58 - Hb 12:14.
 59 - 2Kr 5:19.

- 60 - 1Tm 1:15.
61 - Lk 7:43.
62 - Õp 28:13.
63 - Jk 5:16.
64 - Hb 4:15.
65 - Ps 34:19.
66 - 1Sm 12:19.
67 - Js 1:16,17.
68 - Hs 33:15.
69 - 2Kr 7:11.
70 - 1Ms 3:12,13.
71 - Ap 26:10,11.
72 - 1Tm 1:15.
73 - 1Jh 1:9.
74 - Jr 29:13.
75 - Ef 2:1; Js 1:5,6; 2Tm 2:26.
76 - Js 1:18.
77 - Lk 14:33.
78 - Js 53:12.
79 - Kl 1:27.
80 - Js 55:1.
81 - Js 1:18.
82 - Hs 36:26.
83 - Mt 9:6.
84 - Jh 20:31.
85 - Jh 5:8.
86 - Mk 11:24.
87 - Rm 8:1; KJV ja 1945. a
Piibel lisavad: ...kes ei käi liha
järele, vaid vaimu järele. BC peab
seda fraasi hilisemaks lisanduseks.
88 - 1Pt 1:18,19.
89 - Kl 2:6.
90 - Js 55:7.
91 - Js 44:22.
92 - Hs 18:32.
93 - Lk 15:18-20.
94 - Jr 31:3; KJV: ...seepärast
olen ma sind helduses tõmmanud.
95 - Js 49:15.
96 - Ef 1:7.
97 - 2Kr 5:17.
98 - Jh 3:8.
99 - Gl 5:22,23.
100 - 1Pt 3:3,4.
101 - 1Jh 4:19.
102 - Hb 10:16.
103 - 1Jh 5:3; 2:4.
104 - 1Jh 3:5,6.
105 - 1Jh 3:7.
106 - Ef 2:8.
107 - Jk 2:17.
108 - Ps 40:9.
109 - Jh 15:10.
110 - 1Jh 2:3-6.
111 - 1Pt 2:21.
112 - Gl 2:20.
113 - Mt 10:20.
114 - Jk 2:19.
115 - Ps 119:97.
116 - Rm 8:4.
117 - 1Jh 2:1.
118 - Jh 16:27.
119 - 1Pt 2:2.
120 - Js 61:3.
121 - Jh 3:3.
122 - Mk 4:28.
123 - Ho 14:6.

- 124 - Ho 14:8.
 125 - Lk 12:27.
 126 - Js 60:19.
 127 - Ps 84:12.
 128 - Ho 14:6.
 129 - Ps 72:6.
 130 - Jh 6:33.
 131 - Jh 15:4,5.
 132 - Ps 16:8.
 133 - Kl 2:6.
 134 - Hb 10:38.
 135 - Jh 15:4.
 136 - Mt 11:28.
 137 - Ps 37:7.
 138 - Js 30:15.
 139 - Mt 11:29.
 140 - Gl 2:20.
 141 - 2Kr 3:18.
 142 - Jk 5:17, KJV; 1968. a
 Piiblis: ...olid samasugused
 nõdrad inimesed nagu meiegi.
 1997. a Piiblis: ...meiesugused
 inimesed.
- 143 - Mt 28:20.
 144 - Jh 16:23,24.
 145 - Rm 8:34.
 146 - Jh 14:7.
 147 - Jh 16:7.
 148 - Ap 4:13.
 149 - Jh 17:20.
 150 - Jh 5:19.
 151 - Jh 14:10.
 152 - Fl 2:13.
 153 - Ef 4:15.
- 154 - Mt 20:28.
 155 - Jh 1:29.
 156 - 2Kr 8:9.
 157 - 1Kr 7:24.
 158 - Kl 3:23.
 159 - 1Kr 2:9.
 160 - Ps 33:5; 107:43.
 161 - Jk 5:17; vt ka joonealust
 märkust nr 142.
 162 - Jh 5:39.
 163 - Jh 1:3.
 164 - Ilm 22:12.
 165 - Jh 6:53,63.
 166 - Jh 1:47,48.
 167 - Jh 16:14.
 168 - Js 44:3.
 169 - Mt 7:7; Rm 8:32.
 170 - Hb 11:6.
 171 - Mk 11:24.
 172 - Mt 7:7.
 173 - Mt 6:12.
 174 - Rm 12:12.
 175 - Kl 4:2.
 176 - 1Pt 4:7.
 177 - Fl 4:6.
 178 - Jd 20,21.
 179 - Jk 5:11.
 180 - Ps 147:3.
 181 - Jh 16:26,27.
 182 - Jh 15:16.
 183 - Hb 7:25.
 184 - Ps 107:8.
 185 - 5Ms 12:7.
 186 - Ps 50:23.

187 - Js 51:3.

188 - Ii 11:7,8.

189 - Rm 11:33.

190 - Ps 97:2.

191 - 2Pt 3:16.

192 - Hb 3:12.

193 - 1Kr 2:10.

194 - 5Ms 29:28.

195 - Kl 2:3.

196 - 1Kor 2:10,11.

197 - Jh 16:13,14.

198 - Jh 7:17.

199 - Ps 34:9.

200 - Jh 16:24.

201 - Kl 1:13.

202 - Jh 3:33.

203 - 2Pt 3:18.

204 - Õp 4:18.

205 - 1Kr 13:12.

206 - Jh 17:18,23.

207 - 2Kr 3:3,2.

208 - Rm 8:32

209 - Rm 14:7.

210 - Js 53:3, KJV; 1968. ja

1997. a Piiblis: valude mees ja haigustega tuttav.

211 - Ps 37:3, KJV; 1997. a Piiblis: Looda Issanda peale ja tee head, ela oma maal ja pea ustavust!

212 - Jh 17:15.

213 - Jh 16:33.

214 - Mt 6:26.

215 - KJV: liiliaid.

216 - Mt 6:28,30.

217 - Jh 14:27; 15:11.

218 - Hb 10:35.

219 - 1Sm 7:12.

220 - 5Ms 33:25.

221 - Mt 25:34.

222 - Mt 16:26.